

સત્ય શું છે? - નંબર એક

સત્યનું માળખું: પ્રકાશન, ભવિષ્યવાણીય સમાનાંતરો, અને આલ્ફા અને ઓમેગા

Jeff Pippenger

2023-08-05

અપણે સત્ય શું છે તે વિષયને સંબોધીએ તે પહેલાં, અમે નોંધ કરીએ છીએ કે અમે આ અભ્યાસની શરૂઆત પ્રકાશિત વાક્યના પ્રથમ અધ્યાયની પ્રથમ ત્રણ કલમોથી કરી છે, અને ત્યારબાદ એલિયાહ વિષે એક લેખ ઉમેર્યો છે. આ અભ્યાસોના થોડાક હેતુઓ એવા છે કે ભવિષ્યવાણીમાં સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાની ભૂમિકાની ઓળખ કરવામાં આવે, યેશુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશિત વાક્યના સંદેશને ખુલ્લો કરવામાં આવે, દેવના લોકોના પ્રતીકો તરીકે ભવિષ્યવક્તાઓની ભૂમિકાને ઓળખવામાં આવે, અને યેશુ આલ્ફા છે તેનો અર્થ શું થાય છે તેના નિષ્કર્ષોને વિચારવામાં આવે. અમે દર્શાવ્યું કે પ્રકાશિત વાક્યની પ્રથમ ત્રણ કલમો પ્રકાશિત વાક્યની અંતિમ કલમો સાથે સહમત છે અને સુસંગત રીતે ગોઠવાયેલી છે, અને બંને પ્રસંગોમાં—આરંભ અને અંતે—યેશુ પોતાને આલ્ફા અને ઓમેગા, આરંભ અને અંત, પ્રથમ અને અંતિમ તરીકે ઓળખાવે છે.

બીજા અભ્યાસમાં અમે એલિયાહ વિષે સંક્ષિપ્ત ચર્ચાનો ઉપયોગ એ દર્શાવવા માટે કર્યો હતો કે બાઇબલના આરંભિક વચનો જૂના તથા નવા બંને કરારના અંતિમ વચનો સાથે સુસંગત છે, અને વધુમાં, નવા કરારના આરંભિક વચનો પણ બાઇબલને તમે જેમ ઇચ્છો તેમ—એક સમગ્ર રૂપે કે બે કરાર તરીકે—તેની શરૂઆત અથવા અંત સાથે સુસંગત છે.

અન્ય એક મુદ્દો, જેને વિકસિત કરવા અમે પ્રયત્નશીલ છીએ, તે આ સમજણ છે કે દેવત્વે સમગ્ર ઇતિહાસ દરમિયાન દેવત્વને ધીમે ધીમે પ્રગટ કરવાનું કાર્ય કર્યું છે. આ જ કારણથી અમે નોંધ્યું છે કે, કરારના ઇતિહાસના બાઇબલીય વિષયમાં જેમ જેમ સમય આગળ વધે છે, તેમ તેમ દેવએ પોતાના વિવિધ નામોના પ્રતીકવાદ દ્વારા, પગલું પગલું કરીને, પોતાના સ્વભાવને વધુ ને વધુ પ્રગટ કર્યો. સર્વશક્તિમાન દેવએ અબ્રાહમ સાથે વાત કરી, અને એ જ દેવએ મૂસા સાથે પણ વાત કરી, પરંતુ મૂસાને જાણ કરી કે ત્યાર પછીથી તેમનું નામ યહોવા તરીકે ઓળખાવવાનું હતું. ત્યારબાદ જ્યારે ખ્રિસ્ત આવ્યા, ત્યારે તેમણે પોતાનો પરિચય એવા નામ સાથે આપ્યો જે જૂના કરારમાં અજાણ્યું હતું, દાનિયેલના ત્રીજા અધ્યાયમાં એક બાબેલી દ્વારા કરવામાં આવેલી તે નામની એક અભિવ્યક્તિ સિવાય. ઇસુએ માત્ર એટલું જ ઓળખાવ્યું નહોતું કે તેઓ પિતાના એકજાત હતા, પરંતુ તેમણે તે વિશિષ્ટ કરાર-ઇતિહાસમાં પોતાને મનુષ્યપુત્ર તરીકે પણ ઓળખાવ્યા. જ્યારે દેવએ આરંભિક એડવેન્ટિઝમ સાથે કરારમાં પ્રવેશ કર્યો, ત્યારે તેમણે મિલરાઇટ એડવેન્ટિઝમને પણ એક નામ આપ્યું.

“આ સમયમાં, જ્યારે આપણે અંતની એટલી નજીક છીએ, ત્યારે શું આપણે વ્યવહારમાં વિશ્વ જેવા એટલા બની જઈશું કે લોકો ઈશ્વરના નામધારી લોકોને શોધવા વ્યર્થ નજર કરે? શું કોઈ મનુષ્ય વિશ્વ તરફથી મળનાર કોઈપણ લાભ માટે, ઈશ્વરના પસંદ કરાયેલા લોકો તરીકેની અમારી વિશિષ્ટ લાક્ષણિકતાઓ વેચી નાખશે? શું ઈશ્વરના નિયમનો ભંગ કરનારાઓની કૃપાદૃષ્ટિને મહાન મૂલ્યની વસ્તુ ગણવામાં આવશે? શું તેઓ, જેમને પ્રભુએ પોતાનાં લોકો નામ આપ્યું છે, એમ માનશે કે મહાન “હું છું” કરતાં કોઈ ઉચ્ચ સત્તા છે? શું આપણે વિશ્વાસનાં તે ભિન્નતાસૂચક મુદ્દાઓ મિટાવી નાખવાનો પ્રયત્ન કરીશું, જેઓએ અમને સેવન્ટ-ડે એક્ઝેન્ટિસ્ટ્સ બનાવ્યા છે?” Evangelism, 121.

સેવન્ટ-ડે એક્ઝેન્ટિસ્ટોને આપવામાં આવેલું નામ પ્રભુએ આપેલું હતું, અને સિસ્ટર વ્હાઇટ ઘણીવાર એક્ઝેન્ટિસ્ટોને દેવના નામિત લોકો તરીકે ઉલ્લેખ કરે છે. “નામિત”નો અર્થ નામ આપવામાં આવેલો એવો થાય છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ દેવના નામિત લોકો તરીકે માત્ર બે જ કલીસિયાઓની ઓળખ આપે છે—પ્રાચીન ઇઝરાયેલ અને આધુનિક ઇઝરાયેલ.

અતએવ, જ્યારે આપણે પ્રકાશનના પુસ્તકના આપણા અભ્યાસમાં આગળ વધીએ છીએ, ત્યારે હું એવો સૂચન કરું છું કે ફિલાડેલ્ફિયાઓને પ્રગટ કરવામાં આવેલું “નવું નામ”—જેઓને એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવ્યા છે—તે ભવિષ્યવાણીના એ રહસ્યનો એક વિશાળ ભાગ છે, જે કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય તે પહેલાં જરા અગાઉ ખોલવામાં આવે છે.

જે જીતે છે તેને હું મારા દેવના મંદિરમાં એક થાંભલો બનાવીશ, અને તે ત્યાંથી હવે પછી કદી બહાર નહીં જાય; અને હું તેના ઉપર મારા દેવનું નામ, અને મારા દેવના શહેરનું નામ, એટલે કે નવા યેરુશાલેમનું નામ, જે મારા દેવ પાસેથી સ્વર્ગમાંથી નીચે ઊતરે છે, લખીશ; અને હું તેના ઉપર મારું નવું નામ પણ લખીશ. જેને કાન હોય, તે આત્મા કળીશિયાઓને શું કહે છે તે સાંભળે. પ્રકટીકરણ 3:12, 13.

ચેતવણીનો અંતિમ સંદેશ ઈસુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશનનો સંદેશ છે, અને તે તેમના સ્વભાવનું પ્રકાશન છે.

“જેઓ વરરાજાના આગમનની રાહ જુએ છે, તેઓએ લોકોને કહેવું છે, ‘જુઓ, તમારો દેવ.’ દયાળુ પ્રકાશની અંતિમ કિરણો, વિશ્વને આપવામાં આવનાર દયાનો અંતિમ સંદેશ, એ તેમના પ્રેમમય સ્વભાવનું એક પ્રકટીકરણ છે. દેવના સંતાનોને તેમની મહિમા પ્રગટ કરવી છે. પોતાના જીવન અને સ્વભાવમાં તેઓએ પ્રગટ કરવું છે કે દેવની કૃપાએ તેમના માટે શું કર્યું છે.” Christ’s Object Lessons, 415, 416.

ઈસુને વચન તરીકે સંબંધિત કરીને નોંધમાં મૂકવાનું અમારે ઘણું વધુ છે, પરંતુ હવે અમે ‘સત્ય’ શબ્દની વિચાર હાથ ધરીશું. “સત્ય”ની સમજણ, તેમજ “સત્ય” શબ્દની સમજણ, અને “સત્યનું વચન” રચવા માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલા અક્ષરોની સમજણ પણ ખ્રિસ્તના સ્વભાવની સમજણ છે.

તેથી પિલાતે તેને કહ્યું, તો પછી શું તું રાજા છે? ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો, તું કહે છે કે હું રાજા છું. આ હેતુ માટે હું જન્મ્યો હતો, અને આ જ કારણસર હું જગતમાં આવ્યો, કે હું સત્યની સાક્ષી આપું. જે કોઈ સત્યનો છે તે મારો સ્વર સાંભળે છે. પિલાતે તેને કહ્યું, સત્ય શું છે? અને એમ કહીને તે ફરી યહૂદીઓ પાસે બહાર ગયો, અને તેમને કહ્યું, હું તેમાં કશી પણ ખોટ શોધતો નથી. યોહાન 18:37, 38.

આ પદ્યમાં “સત્ય” તરીકે અનુવાદિત થયેલો ગ્રીક શબ્દ એક હિબ્રુ શબ્દમાંથી લેવાયો છે, જે એક અક્ષર પણ છે અને એક સંખ્યા પણ છે. હિબ્રુ વર્ણમાળાનું પ્રથમ અક્ષર ‘અલેફ’ છે. હકીકતમાં, હિબ્રુ વર્ણમાળાના પ્રથમ બે અક્ષરો “અલેફ” અને “બેથ” છે, અને તેઓ ગ્રીકના પ્રથમ બે અક્ષરો, એટલે કે આલ્ફા અને બીટા, સાથે ખૂબ સમાન છે. બંને મળીને “alphabet” શબ્દના મૂળરૂપનું નિર્માણ કરે છે. તેથી “આલ્ફા” શબ્દ (હિબ્રુ અક્ષર અલેફમાંથી આવેલો) અક્ષર તરીકે, શબ્દ તરીકે, સંખ્યા તરીકે, અને ઈસુના અનેક નામોમાંના એક તરીકે પણ વપરાય છે.

જ્યારે પિલાતે પ્રશ્ન પૂછ્યો, “સત્ય શું છે?” ત્યારે યેસુએ તેને પહેલેથી જ કહ્યું હતું કે તે “જગતમાં આવ્યો” તેનું કારણ, અને તે “જન્મ્યો” તેનું કારણ પણ, “સત્ય”ની સાક્ષી આપવા માટે હતું. તેણે વધુમાં ઉમેર્યું કે “જે કોઈ સત્યનો છે તે” તેની વાણી સાંભળે છે.

ધન્ય છે તે જે વાંચે છે, અને તેઓ પણ જે આ ભવિષ્યવાણીનાં શબ્દો સાંભળે છે અને તેમાં લખેલી વાતોને પાળે છે; કારણ કે સમય નજીક છે. પ્રકાશિત વાક્ય 1:3.

સત્ય: G225—G227માંથી; સત્ય: – સચ્ચું, X ખરેખર, સત્ય, યથાર્થતા. G227—G1 (નકારાત્મક અવિભાજ્ય કણ તરીકે) અને G2990માંથી; સચ્ચું (છુપાવતું ન હોય તે અર્થમાં): – સચ્ચું, ખરેખર, સત્ય. G1; A. હિબ્રુ મૂળનું; વર્ણમાળાનું પ્રથમ અક્ષર: રૂપકરૂપે માત્ર (અંક તરીકે તેના ઉપયોગ પરથી) પ્રથમ. આલ્ફા.

ઈસુએ તેને કહ્યું, “હું માર્ગ, સત્ય અને જીવન છું; મારા દ્વારા સિવાય કોઈ પિતાની પાસે આવતો નથી.
યોહાન 14:6.

જ્યારે ઈસુએ કહ્યું, “હું છું... સત્ય.” ત્યારે તેઓ કહી રહ્યા હતા કે તેઓ અક્ષર આલ્ફા માટેનું એક અક્ષર, એક સંખ્યા અને એક શબ્દ હતા; અને શબ્દ આલ્ફા તથા સંખ્યા આલ્ફા બન્ને “સત્ય” છે. દાનિયેલના ગ્રંથમાં, ખ્રિસ્તે પોતાને અદ્ભુત ગણનાહાર તરીકે પ્રગટ કર્યા, જે હિબ્રૂ શબ્દ “Palmoni” ની વ્યાખ્યા છે, જેનું દાનિયેલ આઠમાં “the certain saint which spake” તરીકે ભાષાંતર કરવામાં આવ્યું છે.

પછી મેં એક પવિત્રજનને બોલતા સાંભળ્યો, અને બીજા એક પવિત્રજને તે બોલનાર પવિત્રજનને કહ્યું, “દૈનિક ભવિદ્ય, અને ઉજાડ પાડી દેતી અપરાધતા વિષેનું દર્શન, તથા પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળ બંનેને પગ તળે રોદાવા માટે સૌથી દેવામાં આવવાના વિષયે, આ દર્શન કેટલા સમય સુધી રહેશે?” અને તેણે મને કહ્યું, “બે હજાર ત્રણસો દિવસ સુધી; ત્યાર પછી પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે.” દાનિયેલ 8:13, 14.

તેરમી પંક્તિમાંનો તે “યોક્કસ પવિત્રજન” “પાલ્મોની” છે— અદ્ભુત ગણનાર, અથવા ગુપ્ત બાબતોનો ગણનાર. આ બે પંક્તિઓ એ સ્થળ છે જ્યાં 2300 વર્ષોની ભવિષ્યવાણી અને 2520 વર્ષોની બે ભવિષ્યવાણીઓ રજૂ કરવામાં આવી છે. 2300 વર્ષોની ભવિષ્યવાણી “પવિત્રસ્થાન”ને સંબોધે છે અને 2520 વર્ષોની બે ભવિષ્યવાણીઓ “સૈન્ય”ને સંબોધે છે, કારણ કે પવિત્રસ્થાન અને સૈન્ય બંને રોમ દ્વારા પગતળે કચડવામાં આવવાના હતા. 2520 વર્ષોની ભવિષ્યવાણી દેવના પવિત્રસ્થાન અને દેવના લોકોના પગતળે કચડાઈ જવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. બાઇબલના એ જ બિંદુએ, જ્યાં ઈસુ પોતાને ગુપ્ત બાબતોના અદ્ભુત ગણનાર તરીકે રજૂ કરે છે, ત્યાં સમય પર આધારિત ત્રણ ગહન પરસ્પર-સંકળાયેલી ભવિષ્યવાણીઓ આપવામાં આવી છે. વાત માત્ર એટલી નથી કે તેમણે સમયના સ્વામી તરીકે પોતાનું પરિચય આપવા માટે આ બે પંક્તિઓ પસંદ કરી; પરંતુ જે બે પંક્તિઓમાં તેઓ પોતાને પ્રગટ કરે છે, તે જ એ સમયને પણ ઓળખાવે છે જ્યારે તેઓ આધુનિક આત્મિક ઇઝરાયલ સાથે વાચામાં પ્રવેશ કરશે, અને એ જ બે પંક્તિઓ એક્ઝેન્ટિઝમનો પાયો અને કેન્દ્રીય સ્તંભ પણ છે.

“જે શાસ્ત્રવચન અન્ય સર્વ કરતાં ઉપર એક્ઝેન્ટ વિશ્વાસનો આધાર અને કેન્દ્રીય સ્તંભ બંને રહ્યું હતું, તે આ ઘોષણા હતી, ‘બે હજાર ત્રણસો દિવસ સુધી; ત્યારબાદ પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે.’
[દાનિયેલ 8:14.]” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 409.

અંતકાળના સમયમાં, 1798માં, દાનિયેલનું પુસ્તક અનમુદ્રિત થયું અને પ્રથમ દૂતનો સંદેશ ઇતિહાસમાં આવ્યો, જે મિલરાઇટ ચળવળના સમયમાં થયેલા ભવિષ્યવાણીય જ્ઞાનના વૃદ્ધિચિહ્ન તરીકે પ્રગટ થયો; અને એ જ સેવન્ટી-ડે એડવેન્ટિઝમની શરૂઆત હતી. જ્યારે દાનિયેલનું પુસ્તક મિલરાઇટો માટે અનમુદ્રિત થયું, ત્યારે પલ્મોની તરફથી એક સંદેશ—સમયનો સંદેશ—સમજવામાં આવ્યો. દેવનું વચન ક્યારેય નિષ્ફળ જતું નથી, અને તે હંમેશાં અંતને શરૂઆત સાથે ઓળખાવે છે. તેથી, એડવેન્ટિઝમના અંતમાં નિશ્ચિતરૂપે તેમના સ્વભાવનું એક પ્રકાશન થશે, જેમ મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં થયું હતું. આ સત્ય એડવેન્ટિઝમની શરૂઆત અને અંત પર આધારિત છે, પરંતુ તે દાનિયેલના પુસ્તક અને પ્રકાશનના પુસ્તક વચ્ચે દર્શાવાયેલા સંબંધ પર પણ આધારિત છે. દાનિયેલ અને પ્રકાશન એક જ પુસ્તકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે પ્રતિનિધિત્વમાં તેઓ બે સાક્ષીઓ છે, જેમાં પ્રથમ દાનિયેલ છે અને છેલ્લું પ્રકાશન છે.

“દાનિયેલ અને પ્રકાશનનાં પુસ્તકો એક જ છે. એક ભવિષ્યવાણી છે, બીજું પ્રકાશન; એક મુદ્રાબંધ પુસ્તક છે, બીજું ખુલેલું પુસ્તક છે.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 972.

દાનિયેલ અને પ્રકાશન બે પુસ્તકો છે, જે હકીકતમાં એક જ પુસ્તક છે, જેમ બાઇબલ એક જ પુસ્તક છે જે જૂના અને નવા કરાર તરીકે, અથવા આરંભ અને અંત તરીકે, વિભાજિત થયેલું છે. પ્રકાશન અધ્યાય ૧૧માં બે સાક્ષીઓ, જેમને મૂસા અને એલિયાહ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, તેઓ જૂના અને નવા કરાર છે.

“બે સાક્ષીઓ વિષે ભવિષ્યવક્તા આગળ જાહેર કરે છે: ‘આ બે જૈતૂનનાં વૃક્ષો અને પૃથ્વીના દેવ સમક્ષ ઊભેલાં બે દીવટાં છે.’ ભજનકારએ કહ્યું: ‘તારું વચન મારા પગ માટે દીવો અને મારા માર્ગ માટે પ્રકાશ છે.’ પ્રકાશન 11:4; ભજનસંગ્રહ 119:105. આ બે સાક્ષીઓ જૂના અને નવા કરારના પવિત્ર શાસ્ત્રોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 267.

દાનિયેલ અને યોહાન બે સાક્ષીઓ છે, જેઓ બંને સત્તામણી સહન કરનાર હતા, બંને બંધક બનાવી લેવાયા હતા, બંનેને નોંધવા માટે આગાહીપૂર્ણ ઇતિહાસની એ જ રેખા આપવામાં આવી હતી, બંને એક લાખ યુમ્માલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા, બંને યરુશાલેમના વિનાશના અનુપરિણામમાં જીવતા હતા, અને બંને મૃત્યુ તથા પુનરુત્થાનનાં પ્રતિકો હતા (યોહાન ઉકળતા તેલમાંથી અને દાનિયેલ સિંહોના ખાડામાંથી).

દાનિયેલ ખ્રિસ્તના સ્વભાવનો એક વિશેષ પ્રકાશન દર્શાવે છે, અને તે એવું આ બે વચનોમાં કરે છે, જેઓને પ્રેરણાએ સેવન્ટ-ડે એક્ઝેન્ટિસ્ટ યર્યનો “કેન્ટ્રી સ્તંભ અને પાયો” કહ્યાં છે. આ બે વચનો તે “મુખપથ્યર” હતા—અર્થાત્ પાયોમાં અંતે મૂકવામાં આવેલો અંતિમ પથ્યર—જે પાયો વિવિધ મિલરના કાર્યો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યો હતો. આ મુખપથ્યર સાથે સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાન, દેવનો કાયદો, શબ્દાથ, તપાસણીય ન્યાય અને પ્રકાશન યોદના ત્રણ દૂતોની સમજણ આવી. દાનિયેલ પુસ્તકનો આરંભ છે, અને યોહાન તેનો અંત છે.

યોહાનનું લખાણ એડવેન્ટિઝમના અંતે ખ્રિસ્તના સ્વભાવનો એક પ્રકાશન ઓળખાવશે. આધુનિક ઇઝરાયેલની શરૂઆતમાં, તેમણે પોતાને અદ્ભુત ગણનાકાર તરીકે પ્રગટ કર્યા—દરેક ગણિતીય વસ્તુના સર્જનહાર તરીકે; અને આધુનિક ઇઝરાયેલના અંતે તેઓ પોતાને અદ્ભુત ભાષાવિદ તરીકે પ્રગટ કરી રહ્યા છે. ભાષા સાથે સંબંધિત જે કંઈ છે—ભાષાની રચના હોય, વ્યાકરણના નિયમો હોય, શબ્દો હોય, અક્ષરમાળાનાં અક્ષરો હોય—તે બધાના તેઓ સર્જનહાર છે. તેમણે એવો સંવાદ સર્જ્યો છે, જે શબ્દો દ્વારા સિદ્ધ થાય છે, લખિત હોય કે મૌખિક—વ્યાકરણના નિયમોથી નિયમિત હોય છે, અને એવી અક્ષરમાળાથી લખાય છે, જે તેમની રચના મુજબ છે; અને આ બધાથી ઉપર—તેઓ જ શબ્દ છે. એ જ શબ્દ દ્વારા તેઓ અંધ, અપ્રસ્તુત લાઉદિકિયનોને પવિત્રકૃત ફિલાડેલ્ફિયનોમાં રૂપાંતરિત કરે છે.

તેમને તારા સત્ય દ્વારા પવિત્ર કર; તારો શબ્દ સત્ય છે. યોહાન 17:17.

“પવિત્ર કરવું” તરીકે અનુવાદિત થયેલા શબ્દનો અર્થ પવિત્ર બનાવવો એવો થાય છે. એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર પવિત્ર હશે, અને તેઓ “સત્ય” દ્વારા તેવા ચરિત્રની અવસ્થાએ પહોંચ્યા હશે; અથવા તમે કહી શકો કે, તેમના “વચન” દ્વારા, કારણ કે ઈસુ વચન છે અને તે સત્ય છે.

આરંભમાં વચન હતું, અને વચન ઈશ્વર સાથે હતું, અને વચન ઈશ્વર હતું. તે જ આરંભમાં ઈશ્વર સાથે હતું. સર્વ વસ્તુઓ તેની દ્વારા રચાઈ; અને જે કંઈ રચાયું છે તેમાંનું એક પણ તેના વિના રચાયું નથી. યોહાન 1:1-3.

ધ્યાન આપો કે આ જ વાત યોહાન પોતાના સુવાર્તામાં સૌપ્રથમ લખે છે. નિશ્ચય જ, તે ઉત્પત્તિમાં લખાયેલ પ્રથમ વાત સાથે સમાનાંતર છે. આ સાક્ષ્યમાં ઉમેરો કરે છે અને ઉત્પત્તિ એકમાં જે જણાવ્યું છે તેને વધુ સ્પષ્ટ રીતે ઓળખાવે છે.

આરંભમાં દેવે આકાશ અને પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું. ઉત્પત્તિ 1:1.

પહેલી કલમમાં “God” તરીકે અનુવાદિત થયેલો શબ્દ બહુવચન છે; તેથી તે અતિ “આરંભ”થી જ દર્શાવે છે કે ઈશ્વર એકથી વધુ છે. યોહાનના સુસમાચારમાં, “આરંભમાં” વચન ઈશ્વર સાથે હતું અને વચન ઈશ્વર હતું. અને વચન સર્જનહાર હતું.

ઈસુ વચન છે, અને પવિત્ર આત્મ 1 દ્વારા પ્રતિનિધિત દેવત્વ વને તથા તે શબ્દ દોને જે મંડળીઓ પાસે મોકલવાનાં પુસ્તકોમાં લખનાર ૮ ચક્તિ ઓમાં રહેલી માનવતાને એકત્ર કરીને તેણે બાઇબલ ઉત્પન્ન કરી. તેથી, જેમ ઈસુ માનવતા અને દેવત્વ વનો સંયોગ છે, તેમ બાઇબલ પણ માનવતા અને દેવત્વ વનો સંયોગ છે. પતિત દૈહિક માનવોની સંડોવણી હોવા છતાં બાઇબલ પવિત્ર છે, અને તેને લિપિબદ્ધ કરનાર પુરુષો પણ પવિત્ર હતા.

અને અમારા પાસે ભવિષ્યવાણીનું વધુ નિશ્ચિત વચન પણ છે; તમે તેના પર ધ્યાન ધરો છો, તે સારું કરો છો, જેમ અંધકારમય સ્થાને પ્રકાશતા દીવા પર ધ્યાન ધરીએ, જ્યાં સુધી પ્રભાત ન થાય અને પ્રભાતતારો તમારા હૃદયોમાં ઉદય ન પામે: આ પ્રથમ જાણો કે શાસ્ત્રની કોઈ પણ ભવિષ્યવાણી કોઈની ખાનગી વ્યાખ્યાની વસ્તુ નથી. કેમ કે ભવિષ્યવાણી કદી પ્રાચીન કાળમાં મનુષ્યની ઇચ્છાથી આવી નહોતી; પરંતુ ઈશ્વરના પવિત્ર મનુષ્યોએ પવિત્ર આત્મા દ્વારા પ્રેરિત થઈને વાણી કરી હતી. 2 પીતર 1:19-21.

જોકે પ્રભુવક્તાઓ પવિત્ર મનુષ્યો હતા, તો પણ તેઓ પતિત માનવો જ હતા, કારણ કે સર્વે પાપી થયા છે અને ઈશ્વરની મહિમાથી વંચિત રહ્યા છે. તેમ છતાં બાઇબલ દૈવીત્વ અને માનવત્વનું સંયોજન છે, અને તે પવિત્ર છે, કારણ કે ઈશ્વરનું વચન પોતાના જીવનમાં અને પોતાના લખિત વચનમાં આ દર્શાવવા આવ્યું કે દૈવીત્વ સાથે સંયુક્ત માનવત્વ પાપ કરતું નથી. બાઇબલ વિષે જે સત્ય છે તે જ ખ્રિસ્ત વિષે પણ સત્ય છે, કારણ કે તે જ બાઇબલ છે.

ઈસુએ પોતાના ઉપર પાપી દેહ ધારણ કર્યો અને ક્યારેય પાપ કર્યું નહીં; આ રીતે તેમણે એ ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું કે દેવત્વ સાથે એકરૂપ થયેલી માનવતા પાપ કરતી નથી.

“બેથલેહેમની વાર્તા એક અક્ષય વિષય છે. તેમાં દેવની જ્ઞાનતા અને વિદ્યા—બન્નેના વૈભવની કેટલી અગાધ ઊંડાઈ!” છુપાયેલી છે. રોમનો 11:33. સ્વર્ગના સિંહાસનને ગોઘડી માટે, અને આરાધના કરતા દૂતોની સંગતિને ગોઠાના પશુઓ માટે બદલી નાખવામાં ઉદ્ધારકર્તાએ કરેલા બલિદાન પર અમે આશ્ચર્યચકિત થઈ જઈએ છીએ. માનવીય ગર્વ અને આત્મપર્યાપ્તતા તેમની હાજરીમાં ઠપકો પામે છે. તો પણ આ તો તેમના અદ્ભુત સ્વૈચ્છિક અવતરણનો માત્ર આરંભ હતો. દેવપુત્રે માનવ સ્વભાવ ધારણ કરવો—આદમ એદનમાં પોતાની નિર્દોષતાની સ્થિતિમાં ઊભો હતો ત્યારે પણ—લગભગ અનંત અપમાન સમાન હોત. પરંતુ ઈસુએ માનવત્વ ત્યારે સ્વીકાર્યું જ્યારે માનવજાતિ પાપના ચાર હજાર વર્ષોથી દુર્બળ બની ગઈ હતી. આદમના દરેક સંતાનની જેમ તેમણે વારસાગતતાના મહાન નિયમના કાર્યના પરિણામોને સ્વીકાર્યા. આ પરિણામો કયા હતા તે તેમની પૃથ્વી પરની વંશાવળીના ઇતિહાસમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. તેઓ આવી વારસાગતતા સાથે આવ્યા કે અમારી દુઃખો અને પરીક્ષાઓમાં ભાગીદાર બને, અને અમને પાપરહિત જીવનનું ઉદાહરણ આપે.” ધ ડિઝાયર ઓફ એજેસ, 48.

ઈસુ વચન છે, અને ઈસુ તથા બાઇબલ બન્ને માનવત્વ અને દૈવત્વનું સંયોજન છે. જ્યારે ઈસુએ શતાબ્દીઓ દરમિયાન બાઇબલ ઉત્પન્ન કરી, ત્યારે જેમને સાંભળવાનું છે તેઓ સાંભળી શકે તે માટે તેણે બાઇબલની અંદર નિયમો સ્થાપિત કર્યા. બાઇબલને શાસન કરતા નિયમો તેમના સ્વભાવના લક્ષણો પણ છે.

“પ્રકટીકરણમાં બાઇબલના તમામ પુસ્તકો એકત્ર થાય છે અને પૂર્ણ થાય છે. અહીં દાનિયેલના ગ્રંથનો પરિપૂર્ણક છે.” The Acts of the Apostles, 585.

“પૂર્ણતા” શબ્દ દ્વનો અર્થ પૂર્ણ પરિપૂર્ણતામાં લાવવો એવો થાય છે. દાનિયેલની સાક્ષી પ્રકટીકરણમાં પૂર્ણ થાય છે, જેથી દાનિયેલની સાક્ષી આરંભ બને છે અને પ્રકટીકરણ અંત બને છે. પ્રકટીકરણનો આરંભ પ્રકટીકરણના અંતે ફરી દર્શાવવામાં આવે છે; અને દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયના પ્રથમ વચનમાં શાબ્દિક દૃક ઇઝરાયેલ અને શાબ્દિક દૃક બાબેલ વચ્ચે યુદ્ધ છે જેમાં બાબેલ જીતે છે, પરંતુ પરીક્ષાકાળીન ઇતિહાસના

ઉપસંહાર સમયે, દાનિયેલ 11:45, 12:1 માં, આદ્ય યાત્રિ ક બાબેલ આદ્ય યાત્રિ ક ઇઝરાયેલ સાથે યુદ્ધ માં છે અને અંતે બાબેલ હારે છે અને ઇઝરાયેલ વિજયી થાય છે. જેમ પ્ર કટીકરણમાં યોહાનની સાક્ષી નો આરંભ તેની સાક્ષી ના અંત સાથે સહમત છે, તેમ દાનિયેલની સાક્ષી નો આરંભ પણ તેના અંત સાથે સુસંગત છે. તેથી, સત્ ય શું છે?

સિદ્ધાંત એ એવો શબ્દ છે જે દર્શાવે છે કે વિશ્વાસીઓનો કોઈ સમૂહ કઈ બાબતને યોગ્ય માને છે. તેનો હેતુ અથવા ઉપયોગ માત્ર બાઇબલ અથવા ખ્રિસ્તી ધર્મ સુધી મર્યાદિત નથી. કહેવાતી ખ્રિસ્તી ધર્મવ્યવસ્થામાં, સંભવતઃ સાચા કરતાં ખોટા “સિદ્ધાંતો” વધુ છે; કારણ કે આધ્યાત્મિક બેબિલોન, એટલે કે પાપાસત્તા, દરેક અશુદ્ધ અને ઘૃણાસ્પદ પક્ષીનું પિંજર છે, અને તે પક્ષીઓ દુષ્ટતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેને ચર્ચો ખોટા સિદ્ધાંતો દ્વારા—જેમ કે વ્યવસ્થા રદ કરી દેવામાં આવી છે—ટકાવી રાખે છે અને ઢાંકી મૂકે છે. પરંતુ સચ્ચો સિદ્ધાંત છે.

“બિરિયાના લોકોના મન પૂર્વગ્રહથી સંકુચિત થયેલા ન હતાં. તેઓ પ્રેરિતો દ્વારા પ્રચારિત સિદ્ધાંતોની સત્યતાની તપાસ કરવા માટે તૈયાર હતા. તેઓ બાઇબલનો અભ્યાસ જિજ્ઞાસાથી નહીં, પરંતુ વચનબદ્ધ મસીહા વિષે શું લખાયું હતું તે જાણે તે હેતુથી કરતા હતા. તેઓ દૈનિક પ્રેરિત લેખનોની તપાસ કરતા હતા, અને જેમ તેઓ શાસ્ત્રની શાસ્ત્ર સાથે સરખામણી કરતા, તેમ સ્વર્ગીય દૂતો તેમની બાજુમાં રહેતા, તેમના મનને પ્રકાશિત કરતા અને તેમના હૃદયો પર પ્રભાવ પાડતા.”

“જ્યાં ક્યાં સુસમાચારના સત્યોની ઘોષણા કરવામાં આવે છે, ત્યાં જે લોકો નિષ્ઠાપૂર્વક યોગ્ય કાર્ય કરવાની ઇચ્છા ધરાવે છે તેઓને પવિત્ર શાસ્ત્રોના પરિશ્રમપૂર્વકના અનુસંધાન તરફ દોરવામાં આવે છે. જો, પૃથ્વીના ઇતિહાસના આ અંતિમ દૃશ્યોમાં, જેમને પરીક્ષણકારક સત્યો જાહેર કરવામાં આવે છે તેઓ બેરિયાનીઓના ઉદાહરણનું અનુસરણ કરતાં, દૈનિક શાસ્ત્રોની તપાસ કરતાં અને તેમની સમક્ષ લાવવામાં આવેલા સંદેશાઓને દેવના વચન સાથે તુલના કરતાં, તો આજે, જ્યાં હવે સરખામણીમાં થોડા છે, ત્યાં દેવની વ્યવસ્થાના આજ્ઞાઓ પ્રત્યે વફાદાર લોકોની મોટી સંખ્યા હોત. પરંતુ જ્યારે બાઇબલના અલોકપ્રિય સત્યો રજૂ કરવામાં આવે છે, ત્યારે ઘણા લોકો આ તપાસ કરવા ઇનકાર કરે છે. શાસ્ત્રના સ્પષ્ટ ઉપદેશોનું ખંડન કરવામાં અસમર્થ હોવા છતાં, તેઓ રજૂ કરાયેલા પુરાવાઓનું અધ્યયન કરવા અત્યંત અનિચ્છા દર્શાવે છે. કેટલાક તો એવું માને છે કે આ સિદ્ધાંતો ખરેખર સત્ય હોય તો પણ, તેઓ આ નવા પ્રકાશને સ્વીકારે કે ન સ્વીકારે તેનાથી ખાસ ફરક પડતો નથી; અને તેઓ તે મનોહર દંતકથાઓને વળગી રહે છે, જેઓનો ઉપયોગ શત્રુ આત્માઓને માર્ગભ્રષ્ટ કરવા માટે કરે છે. આ રીતે તેમની બુદ્ધિ ભ્રાંતિથી અંધ બની જાય છે, અને તેઓ સ્વર્ગથી અલગ પડી જાય છે.”

“બધાનો ન્યાય તેમને આપવામાં આવેલા પ્રકાશ અનુસાર કરવામાં આવશે. પ્રભુ પોતાના દૂતોને ઉદ્ધારના સંદેશ સાથે મોકલે છે, અને જે લોકો સાંભળે છે તેઓ તેમના સેવકોના શબ્દો સાથે જે રીતે વર્તે છે તેના માટે તે તેમને જવાબદાર ઠેરવશે. જે લોકો સત્યની નિષ્ઠાપૂર્વક શોધ કરે છે તેઓ પોતાની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા ઉપદેશોની ઈશ્વરના વચનના પ્રકાશમાં સાવધાનીપૂર્વક તપાસ કરશે.”

Acts of the Apostles, 231, 232.

એવી “સિદ્ધાંતો” છે, જે “સુવાર્તાના સત્ય” છે, અને તેમની તપાસ થવી આવશ્યક છે. કેટલાક, (જો બધાં નહીં તો) “પરીક્ષારૂપ સત્ય” છે. શબ્દાથ સમજવા માટે સહેલું પરીક્ષારૂપ સત્ય છે. સાચા અને ખોટા સિદ્ધાંતો હોય છે. કેટલાક સાચા સિદ્ધાંતો તેમને સાંભળનારા લોકો માટે એક પરીક્ષા રજૂ કરે છે. સત્યનો એવો પણ એક પ્રકાર છે, જે નિશ્ચિત સમયગાળા માટે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યો છે. આ સત્યોને “વર્તમાન સત્ય” કહેવામાં આવે છે.

“પરમેશ્વરના વચનમાં અનેક અમૂલ્ય સત્ યો સમાયેલા છે, પરંતુ હમણાં ઝુંડને ‘વર્તમાન સત્ ય’ની જ જરૂર છે. મેં એ જોખમ જોયું છે કે સંદેશવાહકો વર્તમાન સત્ યના મહત્ત્વના મુદ્દાઓથી ભટકી જઈને એવા વિષયો પર મન લગાવે છે, જે ઝુંડને એકતામાં બાંધવા અને આત્માને પવિત્ર કરવા યોગ્ય નથી. અહીં

શૈતાન કાર્યને હાનિ પહોંચાડવા માટે શક્ય તેવો દરેક લાભ ઉઠાવશે.”

“પરંતુ 2300 દિવસો સાથે સંબંધિત પવિત્રસ્થાન, દેવની આજ્ઞાઓ અને ઈસુનો વિશ્વાસ જેવા વિષયો ભૂતકાળના એડવેન્ટ આંદોલનને સમજાવવા, અમારી વર્તમાન સ્થિતિ શું છે તે દર્શાવવા, શંકાશીલોનો વિશ્વાસ સ્થાપિત કરવા, અને મહિમામય ભવિષ્યને નિશ્ચિતતા આપવા માટે સંપૂર્ણપણે યોગ્ય છે. મેં વારંવાર જોયું છે કે આ જ તે મુખ્ય વિષયો હતા, જેઓ પર દૂતોને વિશેષ ધ્યાન આપીને નિવાસ કરવો જોઈએ.” Early Writings, 63.

એડવેન્ટિસ્ટો ઘણી વાર આ ખંડનો ઉપયોગ તે ખરેખર જે કહે છે તેમાંથી બચવા માટે કરે છે. તેઓ દલીલ કરે છે કે આપણી “વર્તમાન સત્ય”ની સંદેશાઓમાં જે કંઈ પર ભાર મૂકવો જોઈએ તે માત્ર મંદિર, 2300 દિવસો, આજ્ઞાઓ અને ઈસુનો વિશ્વાસ જ છે. આ ચાર વિષયો વિશે જે નિર્દેશ કરવામાં આવ્યું છે તેમાંથી બચવા માટે તેઓ આ દાવો કરે છે.

આ ચાર મહાન સત્યોનો હેતુ એવો છે કે તેઓ “ભૂતકાળના એડવેન્ટ આંદોલનને સમજાવવા અને અમારી વર્તમાન સ્થિતિ શું છે તે દર્શાવવા, સંશય કરનારાઓના વિશ્વાસને સ્થિર કરવા, અને મહિમામય ભવિષ્યને નિશ્ચિતતા આપવા માટે સંપૂર્ણ રીતે રચાયેલ” છે. આ ચાર વર્તમાન-સત્યના સિદ્ધાંતો એ દર્શાવવા માટે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે કે એડવેન્ટવાદનો આરંભ (ભૂતકાળનું એડવેન્ટ આંદોલન) એડવેન્ટવાદના અંતને (અમારી વર્તમાન સ્થિતિને) દૃષ્ટાંતરૂપે રજૂ કરે છે. આ ચાર મુખ્ય સિદ્ધાંતો “સંપૂર્ણ રીતે રચાયેલ” છે જેથી એ સિદ્ધાંત સમજાવી શકાય કે અંતનો દૃષ્ટાંત આરંભ દ્વારા આપવામાં આવે છે. પ્રેરણાના આ અવતરણ મુજબ, આ જ તે “વર્તમાન સત્ય” છે જેની “હમણાં જ ટોળાને જરૂર છે.”

પ્રાચીન ઇઝરાયેલ ઇઝરાયેલનો આરંભ છે અને આધુનિક ઇઝરાયેલ તેનો અંત છે. પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયેલ અંતકાળના સમયની, એટલે કે 1798થી રવિવારના કાયદા સુધીની, સેવન્ટ-ડે એક્ટિવિસ્ટ પ્રજાનું પ્રતિકરૂપ દર્શાવ્યું હતું. ખ્રિસ્તના પ્રથમ આગમન પહેલાં “વર્તમાન સત્ય” યહૂદીઓ માટે અદૃશ્ય હતું, કારણ કે તેઓ રીતિ-રિવાજો અને પરંપરાઓ પરના તેમના આધારને કારણે અંધ (લાઓદિકેયન) હતા.

“અમે જે સમયમાં જીવીએ છીએ તેને સમજવા માંગીએ છીએ. અમે તેને અડધો પણ સમજતા નથી. અમે તેને અડધો પણ આત્મસાત કરતા નથી. જ્યારે હું વિચારું છું કે અમારે કેવા શત્રુનો સામનો કરવો છે, અને તેના સામનો કરવા માટે અમે કેટલા અપર્યાપ્ત રીતે તૈયાર છીએ, ત્યારે મારું હૃદય મારા અંદર ધ્રુજી ઊઠે છે. ઇઝરાયેલના સંતાનોની પરીક્ષાઓ, અને ખ્રિસ્તના પ્રથમ આગમનના થોડા પહેલાં તેમની મનોદશા, મને વારંવાર દર્શાવવામાં આવી છે, જેથી ખ્રિસ્તના દ્વિતીય આગમન પહેલાંના તેમના અનુભવમાં પરમેશ્વરના લોકોની સ્થિતિ સ્પષ્ટ થાય—કે શત્રુએ યહૂદીઓના મન પર કબજો મેળવવા માટે દરેક અવસર કેવી રીતે શોધ્યો, અને આજે પણ તે પરમેશ્વરના સેવકોના મનને અંધ કરવા પ્રયત્નશીલ છે, જેથી તેઓ અમૂલ્ય સત્યને ઓળખી ન શકે.” Selected Messages, book 2, 406.

અમારા આગામી સંદર્ભ અનુસાર, યહૂદીઓએ “ઈશ્વરના મૂળ સત્ય” પરની પોતાની દૃષ્ટિ ગુમાવી દીધી હતી, અને યહૂદીઓ માટે તે મૂળ સત્ય મિસરથી થયેલી મુક્તિનો ઇતિહાસ હતો. તે મુક્તિનો ઇતિહાસ જ તેમનું મૂળ સત્ય હતો; તે જ તે સત્ય હતું, જે તેમને તેમની પેઢી દર પેઢી પોતાના સંતાનોને શીખવવાનું નિર્દેશિત કરવામાં આવ્યું હતું. તેઓ નિષ્ફળ ગયા, જેમ એડવેન્ટિઝમ પણ નિષ્ફળ ગયું છે. અંધ બનેલા યહૂદીઓ સમક્ષ સત્ય રજૂ કરવા માટે, ઈસુએ સત્યને એક માળખામાં મૂકી દીધું.

“ઉદ્ધ, 12 કલાક સમયકાળમાં, યહૂદીઓએ પરંપરા અને દંતકથાના કચરાથી સત્ યના અમૂલ્ય રત્ન 12 એટલા ઢાંકી દીધા હતા કે સાચું અને ખોટું વચ્ચે ભેદ કરવો અશક્ય બન્યો હતો. ઉદ્ધ, 12 કલાક અંધશ્રુ ધ્વ 1 અને દીર્ઘકાળથી પોષિત ભૂલોનો કચરો દૂર કરવા, અને દેવના વચનના રત્ન 12 સત્ યની રચનામાં સ્થિર થયેલ જડવા માટે આપ્ત યા. જો ઉદ્ધ, 12 કલાક હવે અમારી પાસે પણ યહૂદીઓ પાસે આપ્ત યા હતા તેમ આવે, તો તેઓ શું કરે? પરંપરા અને વિધિવિધાનના કચરાને દૂર કરવામાં તેમને પણ એવું જ કાર્ય કરવું

પડે. જ્યારે તેમણે આ કાર્ય કર્યું ત્યારે યહૂદીઓ ખૂબ જ ૮ ચાકુળ થઈ ઊઠ્યા. તેઓ દેવના મૂળ સત્ યને નજરચૂક કરી બેઠા હતા, પરંતુ ખ્રિસ્તે તેને ફરીથી દૃષ્ટિ ગોચર કર્યું. દેવના અમૂલ્ય સત્ યોને અંધશ્રદ્ધા અને ભૂલમાંથી મુક્ત કરવું એ આપણું કાર્ય છે.”

“મહિમામય સત્યોને નજરથી ઓઝવ કરીને દફનાવી દેવામાં આવ્યા છે, અને ભૂલ તથા અંધશ્રદ્ધાએ તેમને કાંતિહીન અને આકર્ષણવિહીણ બનાવી દીધા છે. ઇસુ દેવનો પ્રકાશ પ્રગટ કરે છે અને સત્યની સુંદર પ્રભાને તેની સર્વ દિવ્ય મહિમામાં પ્રગટ કરે છે. નિષ્ઠાવાન લોકોના મન પ્રશંસાથી પરિપૂર્ણ થાય છે. તેમના હૃદયો પવિત્ર સ્નેહથી તેમની તરફ આકર્ષાય છે, જેમણે સત્યનાં મણિકોને બહાર લાવી તેમની સમજ સમક્ષ પ્રદર્શિત કર્યા.”

“યહૂદીઓએ સત્યનો કંઈક અંશ સમજ્યો હતો, અને દેવના વચનનો કંઈક ભાગ શીખવ્યો હતો; પરંતુ તેઓ દેવની વ્યવસ્થાના દૂરગામી સ્વભાવને સમજી શક્યા નહોતાં. ખ્રિસ્તે પરંપરાના કચરાને દૂર કર્યો, અને દેવના હેતુઓનું સાચું ગૂઢમર્મ અને હૃદય પ્રગટ કર્યું. જ્યારે તેમણે આવું કર્યું, ત્યારે તેઓ અંકુશ બહાર ઉગ્ર ક્રોધિત થઈ ઊઠ્યા. તેમણે એક શહેરથી બીજા શહેર સુધી ખોટી અફવાઓ ફેલાવી કે ખ્રિસ્ત દેવના કાર્યનો વિનાશ કરી રહ્યા છે. પરંતુ જ્યારે યેશુએ જૂના રૂપોને દૂર કર્યા, ત્યારે તેમણે જૂના સત્યોને ફરી સ્થાપિત કર્યા, અને તેમને સત્યના ઢાંચામાં સ્થાન આપ્યું. તેમણે તેમને પરસ્પર સુસંગત બનાવી એકબીજા સાથે જોડ્યાં, અને આ રીતે સત્યની પૂર્ણ અને સુસમાયોજિત વ્યવસ્થા રચી. આ કાર્ય આપણા તારણહારે કર્યું; અને હવે આપણે શું કરવું? શું આપણે ખ્રિસ્ત સાથે સુમેળમાં કાર્ય ન કરીએ? શું આપણે અફવાઓથી શાસિત થઈએ? શું આપણે આપણી કલ્પનાઓને દેવના પ્રકાશને અમારી પાસેથી ઢાંકી દેવા દઈએ? આપણે સાવધાનીપૂર્વક વાંચવાનું, સમજપૂર્વક સાંભળવાનું, અને જે બાબતો આપણે શીખ્યા છીએ તે બીજાઓને પણ શીખવવાની છે. આપણે જીવનની રોટલી માટે સતત ભૂખ્યા રહેવાનું છે, સદા જીવંત જળ અને લેબાનોનના હિમની શોધમાં રહેવાનું છે, જેથી આપણે લોકોને સત્યના ઝરણાના જીવંત, શીતળ જળ સુધી દોરી જઈ શકીએ.” Review and Herald, June 4, 1889.

તેમના પ્રથમ આગમન વખતે ઇસુએ “જૂના સત્યોને પુનઃસ્થાપિત કર્યા, તેમને સત્યના માળખામાં ગોઠવ્યા. તેમણે તેમને એકબીજા સાથે મેળવનાં અને જોડ્યાં, અને આ રીતે સત્યની સંપૂર્ણ તથા સમપ્રમાણ પ્રણાલી ઊભી કરી.” ઇસુએ પ્રાચીન ઇઝરાયલના આરંભકાળના ઇતિહાસનો ઉપયોગ જૂના સત્યોને પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે કર્યો, અને તેમણે એવું તે સત્યોને (વિષય પ્રમાણે) મેળવણી કરીને અને તેમને એકસાથે જોડીને (સમાંતરરૂપે, પંક્તિ પર પંક્તિ) કર્યું. તેમણે એવું યહૂદીઓને એ રિવાજો અને પરંપરાઓમાંથી મુક્ત કરવા માટે કર્યું, જેઓએ તેમને અંધ બનાવ્યા હતા. તે ઇતિહાસ શાબ્દિક ઇઝરાયલનો અંતિમ ઇતિહાસ હતો.

એક્ઝેન્ટિઝમ પ્રાચીન ઇઝરાયલના અંતિમ ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન કરી રહ્યું છે, અને પરંપરા તથા રૂઢિની લાઓદીકેયી અંધતાને દૂર કરવા માટે સત્યને જેમાં સ્થાપિત કરવું તે માળખું હમણાં જ પૂર્ણ કરવામાં આવી રહ્યું છે, જેમ ખ્રિસ્તે યહૂદીઓ સાથે સંવાદ કર્યો ત્યારે થયું હતું. “જૂના સત્ય”ને સત્યના “માળખા”માં સ્થાપિત કરવાના છે, જેથી ભવિષ્યવાણીની રેખાઓને અન્ય ભવિષ્યવાણીની રેખાઓ સાથે, “રેખા પર રેખા,” સમાનાંતરે એકત્ર લાવવામાં આવે, જેથી સંભવ હોય તો કોઈ લાઓદીકેયીને તેની અંધતામાંથી મુક્ત કરી શકાય. ખ્રિસ્ત સર્વ બાબતોમાં આપણો આદર્શ છે.

બાઇબલમાં કેટલીક સચ્ચાઈઓ એવી છે કે જેઓ સિદ્ધાંત તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, અને “ઘણી અદ્ભુત સચ્ચાઈઓ છે,” પરંતુ “વર્તમાન સત્ય” પણ છે, જે તે “પેઢી”ના “લોકો માટે એક પરીક્ષા” છે, જે પેઢી તે સત્ય પ્રકાશિત થાય ત્યારે જીવતી હોય છે. ભવિષ્યવાણીની દૃષ્ટિએ આ એડવેન્ટિઝમની ચોથી પેઢીમાં બનતું હોય છે, અને “વર્તમાન સત્ય” “જે આ પેઢી માટે એક પરીક્ષા છે” એ એડવેન્ટિઝમની પ્રારંભિક પેઢીઓ માટે પરીક્ષા નહોતું.

“પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં કેટલીક એવી બાબતો છે કે જેઓ સમજવા કઠિન છે અને જે, પીતરના શબ્દોમાં કહીએ તો, અશિક્ષિત અને અસિંધુ લોકો પોતાના જ વિનાશ માટે વાંકું વાળે છે. આ જીવનમાં કદાચ આપણે શાસ્ત્રના દરેક વિભાગનો અર્થ સમજાવી શકીએ તેમ ન હોઈએ; પરંતુ યવહારિક સત્યના કોઈપણ જીવનમૂલક મુદ્દા રહસ્યના અંધકારથી આર છાદિત રહેશે નહીં. જ્યારે ઈશ્વરની યવસ્થામાં એવો સમય આવશે કે જગતને તે સમય માટેના સત્ય વિષે પરખવામાં આવશે, ત્યારે તેના આત્મિક દ્વારા મનોએ શાસ્ત્રોને શોધવા પ્રેરિત કરવામાં આવશે, ઉપવાસ સાથે અને પ્રાર્થના સાથે પણ, જ્યાં સુધી કડી પરથી કડી શોધીને બહાર ન પાડવામાં આવે અને સંપૂર્ણ સાંકળમાં જોડવામાં ન આવે. આત્મિક ઓળખાણ ઉદ્ધાર સાથે તાત્કાલિક સંબંધ ધરાવતો દરેક તથ્ય એટલો સ્પષ્ટ કરવામાં આવશે કે કોઈને ભૂલ કરવાની કે અંધકારમાં ચાલવાની જરૂર ન રહે.”

“જેમ જેમ અમે ભવિષ્યવાણીની શ્રેણીને અનુસરતા આવ્યા છીએ, તેમ આપણા સમય માટે પ્રગટ કરાયેલ સત્ય સ્પષ્ટપણે જોવામાં આવ્યું છે અને સમજાવવામાં આવ્યું છે. અમે જે વિશેષાધિકારોનો આનંદ લઈએ છીએ અને જે પ્રકાશ આપણા માર્ગ પર પ્રભાસિત થાય છે, તેના માટે અમે જવાબદાર છીએ. ભૂતકાળની પેઢીઓમાં જીવેલા લોકો તેઓ પર ચમકવા દેવામાં આવેલ પ્રકાશ માટે જવાબદાર હતા. શાસ્ત્રના વિવિધ મુદ્દાઓ અંગે તેમના મનનો વ્યાયામ થયો હતો, જેઓ તેમની કસોટી કરતા હતા. પરંતુ તેઓ એ સત્યોને સમજતા ન હતા, જેને અમે સમજીએ છીએ. જે પ્રકાશ તેમની પાસે ન હતો, તેના માટે તેઓ જવાબદાર ન હતા. જેમ અમારી પાસે બાઇબલ છે, તેમ તેમની પાસે પણ હતી; પરંતુ આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતિમ દૃશ્યો સાથે સંબંધિત વિશેષ સત્યના ઉદ્ઘાટનનો સમય પૃથ્વી પર જીવવાની છેલ્લી પેઢીઓ દરમિયાન છે.”

“વિશેષ સત્યો પેઢીઓ જે પરિસ્થિતિઓમાં રહી છે તેની અનુકૂળતા મુજબ અપાયેલા છે. વર્તમાન સત્ય, જે આ પેઢીના લોકો માટે એક પરીક્ષા છે, તે બહુ અગાઉની પેઢીઓના લોકો માટે પરીક્ષા ન હતું. યોથી આજ્ઞાના શબ્દાથ વિષે જે પ્રકાશ હવે અમારી ઉપર ચમકે છે, જો તે ભૂતકાળની પેઢીઓને આપવામાં આવ્યો હોત, તો ઈશ્વરે તેમને તે પ્રકાશ માટે જવાબદાર ઠેરવ્યા હોત.” Testimonies, volume two, 692, 693.

જેઓ એ નકારવા ઇચ્છતા હોય કે એડવેન્ટિઝમના ઇતિહાસમાં ચાર પેઢીઓ છે, તેઓને હું હબક્કૂકનાં કોષ્ટકો તરફ દોરું છું. આ હકીકતને સમજવાની એક અત્યંત સરળ રીત એ છે કે “લાઉદિકિયા” નામનો અર્થ “ન્યાય પામેલો લોકો” એવો થાય છે. એડવેન્ટિઝમની શરૂઆતએ ન્યાયના પ્રારંભની જાહેરાત કરી હતી, અને એડવેન્ટિઝમનો અંત ન્યાયના સમાપનની જાહેરાત કરે છે. ન્યાયનો સમાપન ત્રીજી અને ચોથી પેઢીઓમાં થાય છે.

તું તારા માટે કોઈ કોતરેલી મૂર્તિ, કે ઉપર આકાશમાં રહેલી કોઈ વસ્તુની, કે નીચે પૃથ્વી પર રહેલી કોઈ વસ્તુની, કે પૃથ્વીના નીચેના જળમાં રહેલી કોઈ વસ્તુની કોઈ પ્રતિમા બનાવશો નહિ; તું તેમને દંડવત નમશો નહિ, ને તેમની સેવા પણ કરશો નહિ; કેમ કે હું, યહોવા તારો દેવ, ઈર્ષાળુ દેવ છું, જે મારાથી ટૂંક રાખનારાઓમાં પિતાઓના અપરાધનો દંડ સંતાનો પર ત્રીજી અને ચોથી પેઢી સુધી લાદું છું; અને જે લોકો મને પ્રેમ કરે છે અને મારી આજ્ઞાઓનું પાલન કરે છે, તેઓ પર હજારો સુધી દયા દર્શાવું છું. નિર્ગમન 20:4-6.

નિવેડાના અંતે, લાઉદિકિયન (ન્યાય પામતી પ્રજા) એ એડવેન્ટિઝમની અંતિમ પેઢીનો ન્યાય કરવામાં આવશે અને તેને પ્રભુના મોઢામાંથી ઉગળી કાઢવામાં આવશે, જેમ યરુશાલેમના વિનાશ સમયે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ સાથે થયું હતું. બાઇબલના સિદ્ધાંતો સત્ય છે; અને પરીક્ષણાત્મક સત્યો પણ છે, તેમજ વર્તમાન સત્ય પણ છે. વર્તમાન સત્ય હંમેશાં પરીક્ષણાત્મક સત્ય હોય છે, પરંતુ તે ખાસ કરીને હાલમાં જીવતી પેઢી માટે રચાયેલ એક પરીક્ષણાત્મક સત્યને ઓળખાવે છે. છતાં હકીકત તો વધુ સંભાવિત રીતે એવી છે કે દેવના વચનમાંથી જે કોઈ પણ સત્યને આપણે અસ્વીકાર કરવાનું પસંદ કરીએ, તે જ એક પરીક્ષણાત્મક સત્ય

બની જા ય છે, જેમાં આપણે હમણાં જ નિષ્ફળ ગયા છીએ.

ઈસુ દેવનું વચન છે, અને તે સત્ય છે. તેણે પિલાતને જાણાવ્યું કે તે શા માટે “આવ્યો” “જગતમાં” — “સત્યની સાક્ષી આપવા” — અને જે કોઈએ તેનો અવાજ સાંભળ્યો છે, તે “સત્યનો છે.” પિલાત અને ઈસુએ જે “સત્ય” શબ્દ વિષે વાત કરી, તે એક હિબ્રૂ શબ્દમાંથી આવે છે, જેનો અનુવાદ “સત્ય” તરીકે કરવામાં આવ્યો છે અને જે જૂના કરારમાં એકસો સત્તાવીસ વખત જોવા મળે છે. તે હિબ્રૂ શબ્દ (H571) નો અંગ્રેજીમાં વિવિધ શબ્દો તરીકે અનુવાદ થયો છે, પરંતુ જૂના કરારમાં તેનો બાણું વખત “સત્ય” તરીકે અનુવાદ કરવામાં આવ્યો છે. તે એવા શબ્દોમાંનો એક છે, જે ઘણા સ્તરો પર અત્યંત શક્તિશાળી છે.

જૂના કરારમાં “સત્ય” તરીકે અનુવાદિત થયેલો શબ્દ ત્રણ હિબ્રૂ અક્ષરોથી બનેલો છે; અને હિબ્રૂ અક્ષરોમાં દરેક અક્ષરનો પોતાનો અર્થ હોય છે, તેથી અક્ષરોમાંથી રચાયેલો શબ્દ દરેક અક્ષરના સંયુક્ત અર્થોને એકરૂપ કરીને તે શબ્દનો પરમ અર્થ ઉત્પન્ન કરે છે. “સત્ય” શબ્દ ત્રણ હિબ્રૂ અક્ષરોથી બનેલો છે—હિબ્રૂ વર્ણમાળાનું પ્રથમ અક્ષર, મધ્યમાં આવેલું એક અક્ષર, અને હિબ્રૂ વર્ણમાળાનું અંતિમ અક્ષર. જૂના કરારમાં “સત્ય” વર્ણમાળાના પ્રથમ અને અંતિમ અક્ષરો દ્વારા, અને તેમની વચ્ચેના મધ્યસ્થ અક્ષર સાથે, પ્રતિનિધિત્વ પામે છે!

આ બાઇબલના “પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ” ની વ્યાખ્યા છે. કોઈ વિષય પ્રથમ વખત રજૂ થાય તે સંદર્ભ તે શબ્દ માટેનો સર્વાધિક મહત્વનો સંદર્ભ છે; તે એક બીજ સમાન છે, અને તેમાં સમગ્ર વાર્તાને ઉત્પન્ન કરવા માટે આવશ્યક સર્વ DNA સમાયેલું હોય છે. “પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ” માં બીજો સૌથી મહત્વનો સંદર્ભ અંતિમ સંદર્ભ છે, કેમ કે ત્યાં શરૂઆત અને અંત વચ્ચે ઊભી થતી બધી વાર્તાઓ એકસાથે ગૂંથાઈ જાય છે. “પ્રકાશિતવાક્યમાં બાઇબલના સર્વ પુસ્તકો મળે છે અને પૂર્ણ થાય છે,” અને પ્રકાશિતવાક્ય બાઇબલનું અંતિમ પુસ્તક છે.

અમે જે હિબ્રૂ શબ્દ “સત્ય” વિષે વિચારણા કરી રહ્યા છીએ તે “અલેફ” અક્ષરથી શરૂ થાય છે; તેરમો અક્ષર “મેમ” છે, અને બાવીસમો તથા છેલ્લો અક્ષર “તાવ” છે. નિશ્ચિતરૂપે, આ અક્ષરોની વ્યાખ્યાઓમાં વિવિધ સૂક્ષ્મ અર્થછાયાઓ જોવા મળે છે, અને તે કયા ભાષાવિદ પાસેથી વ્યાખ્યા લેવામાં આવે છે તેના પર પણ આધાર રાખે છે; પરંતુ સામાન્ય વ્યાખ્યાઓ અત્યંત માહિતીસભર છે.

α (Aleph): હિબ્રૂ મૂળાક્ષરનો પ્રથમ અક્ષર, અને તે ઘણી વખત એકતા સાથે સંકળાયેલો માનવામાં આવે છે, તેમજ દેવી અને અનંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, દેવ અને સૃષ્ટિ વચ્ચેના સંબંધનું પ્રતીક દર્શાવે છે.

מ (મેમ): હિબ્રૂ વર્ણમાળાનું તેરમું અક્ષર, અને તે ઘણીવાર પાણી સાથે સંબંધિત માનવામાં આવે છે.

ט (તાવ): હિબ્રૂ વર્ણમાળાનું છેલ્લું અક્ષર, અને તે “ચિહ્ન” અથવા “નિશાની”નો અર્થ ધરાવે છે. તે ઘણીવાર પૂર્ણતાની કલ્પના અથવા સર્જનના “મુદ્રાંક” સાથે સંકળાયેલું હોય છે. પ્રાચીન હિબ્રૂમાં, તાવ અક્ષરનો આકાર કોસ જેવો હતો.

અમે જે હિબ્રૂ શબ્દનો “સત્ય” તરીકે અનુવાદ વિચારણા હેઠળ લઈ રહ્યા છીએ, તે ત્રણ અક્ષરોથી બનેલો છે, અને આ ત્રણેય મળીને અનંતકાલીન સુસમાચારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. શું? જો તમે સમજો કે ત્રણ દૂતોના સંદેશાઓ જ અનંતકાલીન સુસમાચાર છે, તો આ સહેલાઈથી ઓળખી શકાય છે. તે ઓળખી શકાય છે, કારણ કે આ ત્રણ અક્ષરોની વ્યાખ્યાઓ ત્રણ દૂતોના સંદેશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પ્રકાશિતવાક્ય ચૌદના પ્રથમ દૂત અનંત સુસમાચારની ઓળખ આપે છે અને પછી સમગ્ર વિશ્વને “દેવનો ભય રાખો” અને સર્જનહારની આરાધના કરીને તેની મહિમા કરો એવું કહે છે. તે ત્રણ અક્ષરોમાંના પ્રથમ અક્ષર (અલેફ) ની વ્યાખ્યા છે: “દેવી, અનંતકાળનો દેવ, અને માનવજાતિના સર્જનહાર તરીકે એવો દેવ, જેણે મનુષ્યોએ ભક્તિપૂર્ણ ભય સાથે માન આપવું અને તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ.”

અલેક્ષ પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

બીજા દૂતનો સંદેશ મનુષ્યોને બાબેલમાંથી બહાર આવવા માટે બોલાવે છે, પવિત્ર આત્માનો વરસાવ ક્યારે થાય છે તે દર્શાવે છે અને બાબેલના બળવાને ઓળખાવે છે. (Mem) ની વ્યાખ્યા પાણી સાથે સંકળાયેલી છે, (જે આત્માના વરસાવનું પ્રતીક છે) અને તે વર્ણમાળાનો તેરમો અક્ષર છે; તેર સંખ્યા બળવાના પ્રતીકરૂપ હોવાથી, તે બાબેલને ઓળખાવે છે. Mem બીજા દૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

ત્રીજો દૂત મનુષ્યોને પશુની છાપ સ્વીકારવા સામે ચેતવણી આપે છે, ઉપાસકોના બે વર્ગોને અને દેવના ક્રોધને ઓળખાવે છે. (Tav) ની વ્યાખ્યા એવી છે કે તે “છાપ”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, (પશુની છાપ) તે સર્જનની મુદ્રાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે (દેવની મુદ્રા). આ અક્ષરનું સ્વરૂપ જ કોસ જેવું છે. Tav ત્રીજા દૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“જીવતા દેવની મુદ્રા શું છે, જે તેમના લોકોના કપાળ પર મૂકવામાં આવે છે? તે એવી નિશાની છે, જેને દેવદૂતો વાંચી શકે છે, પરંતુ માનવીય આંખો નહીં; કેમ કે વિનાશક દેવદૂતે મુક્તિની આ નિશાની જોવી જ જોઈએ. બુદ્ધિસંપન્ન મનએ પ્રભુના દત્તક સ્વીકારેલા પુત્રો અને પુત્રીઓમાં કલ્વરીના કૂશની નિશાની જોઈ છે. દેવના કાયદાના ઉલ્લંઘનના પાપને દૂર કરવામાં આવ્યું છે. તેમણે લગ્નવસ્ત્ર ધારણ કર્યા છે, અને તેઓ દેવની સર્વ આજ્ઞાઓ પ્રત્યે આજ્ઞાકારી અને વિશ્વાસુ છે.”

“જેઓ સત્યને જાણે છે, તેઓ જો શબ્દ અને કાર્યમાં તેમની આજ્ઞાઓનું પાલન ન કરે, તો પ્રભુ તેમને ક્ષમા નહીં કરે.” Maranatha, 243.

“સત્ય” તરીકે અનુવાદિત થતો હિબ્રુ શબ્દ ત્રણ અક્ષરોથી બનેલો છે, અને તેમાંથી દરેકની પોતાની વિશિષ્ટ વ્યાખ્યા છે. આ ત્રણ વ્યાખ્યાઓ જ ત્રણ દૂતોના સંદેશાઓની પણ વ્યાખ્યાઓ છે. તેઓ પ્રથમ દૂતના સંદેશાની પણ વ્યાખ્યાઓ છે, કારણ કે પ્રથમ દૂતનો સંદેશ એ એડવેન્ટિઝમના આરંભનો સંદેશ હતો, અને ત્રીજા દૂતનો સંદેશ એ એડવેન્ટિઝમના અંતનો સંદેશ છે. કારણ કે ઈસુ અંતને આરંભ દ્વારા દર્શાવે છે, પ્રથમ દૂત ત્રીજા દૂતના સંદેશાના તમામ પ્રેરિત ચિહ્નોને ધારણ કરે છે. આ રીતે, હિબ્રુના તે ત્રણ અક્ષરોની વ્યાખ્યાઓ માત્ર ત્રીજા દૂતના સંદેશાના જ નહીં, પરંતુ પ્રથમ દૂતના સંદેશાના પણ પ્રતીકો બની જાય છે.

પ્રકાશનગ્રંથમાં યોહાનને જે વાતો તે સમયે હતી તે લખવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું, અને એવું કરતાં કરતાં તે એકસાથે ભવિષ્યમાં જે થવાનું હતું તે પણ લખી રહ્યો હતો. તેણે અંતને દર્શાવવા માટે શરૂઆતનો લેખાજોખો નોંધ્યો. કોઈ પણ પ્રકારની અસ્પષ્ટતા વિના, સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિસ્ટોને મિલેરાઈટોના સંદેશનો—અર્થાત્ પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશનો—અભ્યાસ કરવા અને તેનું પ્રઘોષણ કરવા માટે સૂચિત કરવામાં આવ્યા છે. જ્યારે આપણે તે સત્યોનો અને તે ઇતિહાસનો અભ્યાસ કરીશું અને તેનું પ્રઘોષણ કરીશું, ત્યારે આપણે ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ પ્રઘોષિત કરી રહ્યા હોઈશું અને પ્રથમ દેવદૂતનો ઇતિહાસ પુનરાવર્તિત કરી રહ્યા હોઈશું.

“દેવ આપણને કોઈ નવો સંદેશ આપી રહ્યો નથી. આપણે એ સંદેશનો પ્રચાર કરવો છે કે જેણે 1843 અને 1844 માં આપણને અન્ય ચર્ચોમાંથી બહાર લાવ્યા હતા.” Review and Herald, January 19, 1905.

“1840–1844 દરમિયાન આપવામાં આવેલા બધા સંદેશાઓને હવે પ્રબળ બનાવવાના છે, કારણ કે ઘણા લોકો પોતાનો દિશાબોધ ગુમાવી બેઠા છે. આ સંદેશાઓ બધા ચર્ચોમાં પહોંચાડવાના છે.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“અમે 1841, ‘42, ‘43, અને ‘44માં પ્રાપ્ત કરેલ સત્યો હવે અભ્યાસ કરવાના અને જાહેરપણે પ્રખાપિત કરવાના છે.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“ચેતવણી આપવામાં આવી છે: 1842, 1843 અને 1844માં સંદેશ આઠ ચોત્તર ચારથી અમે જે વિશ્વ ાસના પાયાં પર નિર્માણ કરતાં આઠ ચા છીએ, તેને વિક્ષેપ પહોંચાડે એવું કંઈ પણ અંદર આવવા દેવું નથી. હું આ સંદેશમાં હતી, અને ત ચારથી હું દેવએ અમને આપેલા પ્ર કાશ પ્ર ત ચે સત્ યનિષ્ઠ રહીને વિશ્વ સમક્ષ ઊભી રહી છું. અમે અમારા પગ તે મંચ પરથી હટાવવાનો ઇરાદો રાખતા નથી, જેના પર તેઓ સ્થાપિત થયા હતા, જ્યારે દિવસે દિવસે અમે પ્ર ભુને તત્ પર પ્રાર્થના સાથે શોધતા, પ્ર કાશ માટે ચાલતા હતા. શું તમે માનો છો કે દેવએ મને આપેલો પ્ર કાશ હું છોડી શકું? તે યુગયુગોના શિવા સમાન હોવો જોઈએ. તે મને આપવામાં આઠ ચોત્તર ચારથી જ તે મને માર્ગદર્શન આપતો આઠ ચો છે.” Review and Herald, April 14, 1903.

પ્રથમ દૂતનો સંદેશ અને તે સંદેશ જ્યાં રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો તે ઇતિહાસ, કેટલાક ભવિષ્યવાણીય અપવાદોને ધ્યાનમાં લેતાં, આપણા વર્તમાન ઇતિહાસ સાથે સમાનાંતર ચાલે છે અને તેને સ્પષ્ટ કરે છે. આ બન્ને ઇતિહાસો તે ત્રણ અક્ષરો દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેઓનો ઉપયોગ દૈવી ભાષાશાસ્ત્રીએ “સત્ય” શબ્દ રચવા માટે કર્યો હતો. અને તે “સત્ય” શબ્દ અનંતકાળના સુસમાચારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

એડવેન્ટિઝમના પ્રારંભકાળમાં મિલેરાઇટસનો ઇતિહાસ પ્રથમ દેવદૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એડવેન્ટિઝમના અંતકાળનો ઇતિહાસ, જેનું પ્રતિનિધિત્વ ત્રીજો દેવદૂત કરે છે, તે સમાનાંતર ઇતિહાસો છે; પરંતુ તેમ છતાં તેઓમાં કેટલીક ભિન્નતાઓ રહેલી છે.

પ્રથમ દૂત ન્યાયના પ્રારંભની ઘોષણા કરે છે, અને ત્રીજો દૂત ન્યાયના સમાપનની ઘોષણા કરે છે. જે ભવિષ્યવાણીય રચના પર એડવેન્ટિઝમનો ઇતિહાસ ઉજાગર થયો, તે તેની શરૂઆતના ઇતિહાસમાં પણ અને તેના અંતમાં પણ એકસરખી જ છે. ઇતિહાસમાં તેઓ જેમ પ્રગટ થાય છે, તેમ બંને છેડા ત્રણ દૂતોના ત્રણ પગલાંનું અનુસરણ કરતા હોવાનું દર્શાવી શકાય છે. અને તે ત્રણ દૂતો એ જ ત્રણ અક્ષરો પણ છે. તેથી, એડવેન્ટિઝમના બંને છેડાંએ ભવિષ્યવાણીય ઘટનાઓનો ક્રમ ત્રણ દૂતોના ત્રણ પગલાં પર આધારિત છે, જે માર્ગચિહ્નો છે અને જે “સત્ય” શબ્દ રચતા તે ત્રણ હિબ્રૂ અક્ષરો દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

આલ્ફા એ એડવેન્ટિઝમનો આરંભ છે, ઓમેગા એ એડવેન્ટિઝમનો અંત છે, અને મધ્યમાં આવેલ અક્ષર, તેરમું અક્ષર હોવાને કારણે, એડવેન્ટિઝમના આરંભથી તેના અંત સુધીની તેની બળવાખોરીને આ રીતે ઓળખાવે છે.

અમે દેવનો માર્ગ ક્યાં છે તે વિષે ઉપદેશ આપવામાં આવ્યા છીએ:

હે ભગવાન, તારો માર્ગ પવિત્રસ્થાને છે; અમારા ભગવાન સમાન એવો મહાન દેવ કોણ છે? ભજન સંહિતા 77:13.

અભયારણ્ય માં આપણે શોધી કાઢીએ છીએ કે દેવનો માર્ગ ત્રણ દૂતોનાં સંદેશાઓ જેટલા જ એ જ ત્રણ પગલાંનો છે. પ્રાંગણમાં દેવનો ભય મનુષ્યને અર્પણ લાવવા અને ધર્મી ઠરાવાને સુરક્ષિત કરવા દોરી જાય છે. પવિત્ર સ્થાને ધૂપવેદી દ્વારા દર્શાવવામાં આવતું પ્રાર્થનાજીવન, પ્રદર્શનની રોટલીની મેજ દ્વારા દર્શાવવામાં આવતું અધ્યયનજીવન, અને દીવટીઓ દ્વારા દર્શાવવામાં આવતું સેવાજીવન—આ બધું પવિત્રીકરણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પરમ પવિત્ર સ્થાન ન્યાયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જ્યારે પ્રથમ દૂતના સંદેશમાં દર્શાવવામાં આવેલ મુજબ આપણામાં દેવનો ભય હોય છે, ત્યારે આપણે પ્રાંગણમાં, કોસના પાયે, ધર્મી ઠરાવાની શોધ કરીએ છીએ. જ્યારે આપણે ધર્મી ઠરીએ છીએ (નીતિમાન બનાવવામાં આવીએ છીએ), ત્યારે પવિત્ર સ્થાને દર્શાવવામાં આવેલ પવિત્રીકૃત જીવનની નવીનતામાં (પવિત્રતામાં વૃદ્ધિ માં) આપણે ચાલીએ છીએ. પવિત્ર સ્થાન એક ખ્રિસ્તીના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે મિલેરાઇટસ દ્વારા બીજા દૂતના સંદેશ દરમિયાન, મધ્યરાત્રિના પોકારની સાથોસાથ, પૂર્ણ કરવામાં આઠ ચું હતું. ધર્મી ઠરાવાયેલા અને પવિત્રીકૃત થયેલા આપણે પરમ પવિત્ર સ્થાન દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલા ન્યાય માટે તૈયાર થઈએ છીએ. અભયારણ્યના ત્રણ પગલાં—જે અન્ય બાબતો સાથે સાથે ત્રણ ધર્મશાસ્ત્રીય પરિભાષાઓનું, એટલે કે ધર્મી

ઠરાવું, પવિત્ર ીકરણ અને મહિમાકરણનું પ્ર તિનિધિત્વ વ કરે છે, અને ત્રણ દૂતોનાં સંદેશાઓનું પણ પ્ર તિનિધિત્વ વ કરે છે, અને નિશ્ચિત રૂપે પ્રથમ દૂતના સંદેશાનું પણ પ્ર તિનિધિત્વ વ કરે છે, અને નિશ્ચિત રૂપે તે ત્રણ અક્ષરોનું પણ પ્ર તિનિધિત્વ વ કરે છે, જેઓનો ઉપયોગ “સત્ય” શબ્દ રચવા માટે થાય છે.

પવિત્રસ્થાનના આંગણામાં પણ આપણે આ ત્રણેય પગલાં જોવા મળે છે. પવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશવાનું પ્રથમ પગલું પવિત્રસ્થાનના અંતિમ પગલાનું દૃષ્ટાંત હોવું જોઈએ, જેમ પ્રથમ દૂત ત્રીજા દૂત સાથે સમાનાંતર છે. આંગણામાં પ્રથમ પગલું બલિદાનને મારી નાખવાનું છે, જે ધર્મી ઠેરવવાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. બીજું પગલું ધોવાનું પાત્ર છે, જ્યાં ચરબી (પાપ) દૂર કરવામાં આવે છે અને અંતિમ પગલાં પહેલાં બલિદાનને શુદ્ધ કરવામાં આવે છે. ધોવાના પાત્રનું પાણી બીજા પગલાની એક વિશેષતા છે. ત્રીજું પગલું વાસ્તવિક હોમબલિ છે, જે ક્રૂસ પરના ખ્રિસ્તનું પ્રતીક હતું, જ્યાં ન્યાય પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હતો. આ જ ત્રણ પગલાં પવિત્રસ્થાનના પ્રથમ પગલામાં છે, જેમ આ જ ત્રણ પગલાં પ્રથમ દૂતના સંદેશમાં છે. અલ્ફા અને ઓમેગાનો સિદ્ધાંત પવિત્રસ્થાનની અંદર છે, જેમ તે ત્રણ દૂતોના સંદેશાઓમાં છે, તેમ જ જેમ તે “સત્ય” શબ્દ રચતા અક્ષરોમાં છે.

૨૩૦૦-વર્ષીય ભવિષ્યવાણી એ જ સરખી રચના ધરાવે છે. આ ભવિષ્યવાણી ત્રણ આજ્ઞાપત્રોથી શરૂ થઈ અને ૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના રોજ ત્રીજા દૂતના સંદેશના આગમન પર સમાપ્ત થઈ. આ ભવિષ્યવાણી પાંચ ભવિષ્યવાણીય રેખાઓ રજૂ કરે છે, અને ૨૩૦૦-વર્ષીય ભવિષ્યવાણીની શરૂઆતનો ઇતિહાસ આ પાંચેય ભવિષ્યવાણીઓના અંતિમ ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. સંપૂર્ણ ૨૩૦૦-વર્ષીય ભવિષ્યવાણીની શરૂઆત અને અંતમાં ત્રણ આજ્ઞાપત્રો છે, અને તેનો અંત ત્રણ સંદેશાઓ સાથે થાય છે.

ઈ.સ.પૂર્વે ૪૫૭માં થયેલી ભવિષ્યવાણીની શરૂઆત કલેશભર્યા સમયોમાં થઈ હતી અને ચહુદ્દીઓને પાછા ફરીને મંદિર અને શહેરનું પુનર્નિર્માણ કરવા માટે જોગવાઈ કરી હતી. ભવિષ્યવાણી સાથે સુસંગત રીતે, ઈ.સ.પૂર્વે ૪૫૭માં શરૂ થયેલા કાર્યના ૪૯ વર્ષ પછી, તે કલેશભર્યા સમયોમાં પૂર્ણ થયું. આ ૪૯ વર્ષોની શરૂઆત ૪૯ વર્ષોના અંતનું દૃષ્ટાંત આપે છે.

ઈસવીસન પૂર્વે ૪૫૭ એ તે ભવિષ્યવાણીનો આરંભ દર્શાવે છે જે ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્મા સમયે થયેલા તેમના અભિષેકની ઓળખ આપે છે. તેમના અભિષેકે તેમના તે કાર્યની શરૂઆત સૂચવી, જેમાં તેઓ એક એવા પ્રજાજનને એકત્ર કરે છે કે જેઓ જૂના નહીં, પરંતુ નવા યેરુશાલેમના નાગરિકો બને; જેમ પ્રાચીન ઇઝરાયેલને ઈસવીસન પૂર્વે ૪૫૭માં શાબ્દિક યેરુશાલેમનું પુનર્નિર્માણ કરવા માટે એકત્ર કરવામાં આવ્યો હતો.

ઈ.સ.પૂર્વે 457 વર્ષ તે ભવિષ્યવાણીનો પણ આરંભ ચિહ્નિત કરે છે, જે દર્શાવે છે કે ખ્રિસ્તને ક્યારે ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવશે. સિસ્ટર વ્હાઇટ ક્રૂસનો ઇતિહાસ 22 ઓક્ટોબર, 1844ની મહાન નિરાશા સાથે સમરેખિત કરે છે, અને તે લાલ સમુદ્ર પાર કરવાના ઇતિહાસને પણ મહાન નિરાશા સાથે સમરેખિત કરે છે. ઈ.સ.પૂર્વે 457માં એક નિરાશા હતી, જે લાલ સમુદ્ર પાસે હિબ્રૂઓની નિરાશા, એડવેન્ટિસ્ટોની મહાન નિરાશા, ક્રૂસ સમયે શિષ્યોની નિરાશા, અને ઈ.સ.પૂર્વે 457માં એઝરાની નિરાશાનું પ્રતીકરૂપ હતી.

“એઝરાએ એવી અપેક્ષા રાખી હતી કે મોટી સંખ્યામાં લોકો યેરુશાલેમ પરત ફરશે, પરંતુ આહ્વાનને પ્રતિસાદ આપનારાઓની સંખ્યા નિરાશાજનક રીતે ઓછી હતી. ઘણા લોકોએ ઘર અને જમીનો પ્રાપ્ત કરી લીધાં હતાં અને તેઓને આ સંપત્તિનો ત્યાગ કરવાની કોઈ ઇચ્છા નહોતી. તેઓને સુખસગવડ અને આરામ પ્રિય હતાં અને જ્યાં હતાં ત્યાં જ રહેવામાં તેઓ સંપૂર્ણ સંતોષ માનતા હતાં. તેમનું ઉદાહરણ અન્ય માટે અવરોધ સાબિત થયું, જેઓ અન્યથા વિશ્વાસ દ્વારા આગળ વધનારા લોકો સાથે પોતાનો હિસ્સો જોડવાનું પસંદ કરતાં.” Prophets and Kings, 612.

ઈ.સ.પૂર્વે 457 પણ તે ભવિષ્યવાણીનો આરંભયિહ છે, જે દર્શાવે છે કે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ ક્યારે દેવથી તથા યજ્ઞિત થશે અને સુસમાચાર અન્યથા તિઓ સુધી લઈ જવામાં આવશે, અને આ રીતે ખાસ કરીને પ્રાચીન ઇઝરાયેલ માટેના 490 વર્ષના વિશેષ પરીક્ષા કાળના અંતને ચિહ્નિત કરે છે. તેથી ઈ.સ.પૂર્વે 457 તેમના પરીક્ષા કાળનો આરંભ દર્શાવે છે, અને ઈ.સ. 34 તેમના પરીક્ષા કાળનો અંત દર્શાવે છે, જે આનું પ્રતીકરૂપ છે કે એડવેન્સિટઝમનો પરીક્ષા કાળ 1844માં શરૂ થયો અને રવિવારના કાયદા પર પૂર્ણ થાય છે.

2300-વર્ષોની ભવિષ્યવાણીમાં અન્ય થોડાક આંતરિક સમય-સંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓ પણ છે, પરંતુ તેઓ બધાં અલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા ધારણ કરે છે. તેમની શરૂઆતો તેમના અંતોને દર્શાવે છે.

આ બાબત નોંધવાની અગત્યની છે કે પ્રાચીન ઇઝરાયેલને દેવની વ્યવસ્થાના ભંડારાધિકારીઓ બનાવવામાં આવ્યા હતા અને આધુનિક ઇઝરાયેલને માત્ર તેમની વ્યવસ્થાના જ નહીં, પરંતુ તેમની ભવિષ્યવાણીઓના પણ ભંડારાધિકારીઓ બનાવવામાં આવ્યા હતા. જ્યારે પ્રભુએ પ્રાચીન ઇઝરાયેલ સાથે વાચા બાંધી, ત્યારે તેમણે તેમને પથ્થરની બે પટ્ટિકાઓ ઉપર લખાવેલી દસ આજ્ઞાઓના ભંડારાધિકારીઓ બનાવ્યા. જ્યારે તેમણે મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં આધુનિક ઇઝરાયેલ સાથે વાચા બાંધી, ત્યારે તેમણે તેમને તેમના ભવિષ્યવાણીના વચનના ભંડારાધિકારીઓ બનાવ્યા, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ હબક્કૂકની બે પટ્ટિકાઓ દ્વારા થાય છે, જે 1843 અને 1850ની અગ્રણી ચાર્ટર્સમાં દર્શાવવામાં આવી છે. પ્રાચીન ઇઝરાયેલનો આરંભ આધુનિક ઇઝરાયેલના આરંભનું દૃષ્ટાંત આપે છે.

“પ્રભુએ પોતાની પ્રજા ઇઝરાયેલને બોલાવી કાઢી અને તેમને જગતથી અલગ કર્યા, જેથી તેઓને એક પવિત્ર વિશ્વાસરૂપ નિધિ સોંપી શકે. તેણે તેમને પોતાની વ્યવસ્થાના ભંડારી બનાવ્યા; અને તેમના દ્વારા મનુષ્યોમાં પોતાના વિષેનું જ્ઞાન જળવાઈ રહે તેવો તેનો હેતુ હતો. તેમના દ્વારા સ્વર્ગનો પ્રકાશ પૃથ્વીના અંધકારમય સ્થાનોમાં પ્રગટવાનો હતો, અને એવી વાણી સંભળાવાની હતી કે જે સર્વ જાતિઓને તેમની મૂર્તિપૂજામાંથી ફરી જીવંત અને સત્ય પરમેશ્વરની સેવા કરવા અપીલ કરે.”

“જો હિબ્રુઓ પોતાના વિશ્વાસપૂર્વક સોંપાયેલા ધર્મને સચ્ચાઈથી નિભાવ્યા હોત, તો તેઓ જગતમાં એક શક્તિ બન્યા હોત. દેવ તેમનો રક્ષક બન્યો હોત, અને તેણે તેમને અન્ય સર્વ જાતિઓ કરતાં ઊંચા સ્થાન પર સ્થાપ્યા હોત. તેની શક્તિ અને સત્ય તેમના દ્વારા પ્રગટ થયાં હોત, અને તેઓ તેની બુદ્ધિમય અને પવિત્ર શાસન હેઠળ મૂર્તિપૂજાના દરેક સ્વરૂપ કરતાં તેના શાસનની શ્રેષ્ઠતાનું ઉદાહરણ બનીને આગળ દેખાયા હોત. પરંતુ તેમણે દેવ સાથેની પોતાની વાચા પાળી નહીં. તેમણે અન્ય જાતિઓની મૂર્તિપૂજક રીતિઓનું અનુસરણ કર્યું; અને પૃથ્વી પર પોતાના સર્જનહારના નામને સ્તુતિરૂપ બનાવવાના બદલે, તેમણે તેને અવમાનનામાં પાડી દીધું.”

“તથાપિ દેવનો હેતુ પૂર્ણ થવો જ જોઈએ. તેમની ઇચ્છાનું જ્ઞાન વિશ્વને આપવામાં આવવું જ જોઈએ. દેવે પોતાના લોક પર દમનનો હાથ લાવ્યો અને તેમને જાતિઓની વચ્ચે બંદીઓરૂપે વિખેરી નાખ્યા. ક્લેશમાં તેમનાં ઘણા લોકોએ પોતાની અતિક્રમણો વિષે પસ્તાવો કર્યો અને પ્રભુને શોધ્યા. આ રીતે અજાતિઓના દેશોમાં સર્વત્ર વિખેરાઈને તેમણે સત્ય દેવનું જ્ઞાન વ્યાપક રીતે પ્રસિદ્ધ કર્યું.”

“આ દિવસે, દેવે પોતાની કલીસિયાને, જેમ તેમણે પ્રાચીન ઇઝરાયેલને બોલાવી હતી તેમ, પૃથ્વી પર પ્રકાશરૂપે ઊભી રહેવા માટે બોલાવી છે. સત્યના પરાક્રમી વિભાજક દ્વારા,—પ્રથમ, દ્વિતીય અને તૃતીય દૂતોના સંદેશાઓ દ્વારા,—તેમણે એક પ્રજાને કલીસિયાઓમાંથી અને જગતમાંથી અલગ કરી છે, જેથી તેમને પોતાની સાથે પવિત્ર સાન્નિધ્યમાં લાવી શકે. તેમણે તેમને પોતાની વ્યવસ્થાના ભંડારાધિકારીઓ બનાવ્યા છે, અને આ સમય માટેની ભવિષ્યવાણીના મહાન સત્યો તેમને સોંપ્યા છે. જેમ પવિત્ર વચનો પ્રાચીન ઇઝરાયેલને સોંપવામાં આવ્યા હતા, તેમ આ પણ એક પવિત્ર વિશ્વાસ છે, જે વિશ્વને સંભળાવવાનો છે.

“ભવિષ્યવાણી જા હેર કરે છે કે પ્રથમ દૂત પોતાની ઘોષણા ‘દરેક રાષ્ટ્ર, અને કુળ, અને ભાષા, અને પ્રજા’ સુધી પહોંચાડશે. ત્રીજા દૂતની ચેતવણી, જે આજ ત્રિ ગુણ સંદેશનો એક ભાગ બને છે અને આ સમયનો સંદેશ છે, તે પણ એટલી જ યાપક થશે. જેના ઉપર ‘ઈશ્વરની આજ્ઞા’ઓ અને ઇસુનો વિશ્વભ્રમ અંકિત છે એવો ધર્મજી ઊંચે ફરકાવવામાં આવવાનો છે. પ્રથમ અને બીજા સંદેશની શક્તિ ત્રીજા માં વધુ પ્રબળ થવાની છે. ભવિષ્યવાણીમાં તેને આ રીતે દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે આકાશના મધ્યમાં ઉડતા દૂત દ્વારા તે મોટા સ્વરે જાહેર કરવામાં આવે છે, અને તે સમગ્ર જગતનું ધ્યાન આકર્ષશે.”

“મનુષ્યોને ક્યારેય સંબોધવામાં આવેલી સૌથી ભયંકર ધમકી ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશમાં સમાયેલ છે. તે અવશ્ય એવો ભયાનક પાપ હોવો જોઈએ કે જે દયા વિનાના, અખંડિત સ્વરૂપે રહેલા દેવના ક્રોધને નીચે લાવે. પરંતુ મનુષ્યોને આ મહત્વપૂર્ણ વિષય અંગે અંધકારમાં મૂકવામાં આવ્યા નથી; પશુ અને તેની મૂર્તિની આરાધના વિરુદ્ધની ચેતવણી દેવના ન્યાયોના પ્રહાર પહેલાં જગતને આપવાની છે, જેથી સૌ જાણે કે તે ન્યાયો શા માટે લાદવામાં આવે છે, અને તેમને બચી જવાની તક મળી શકે.” Signs of the Times, January 25, 1910.

હબ્બક્કના બીજા અધ્યાયની પૂર્ણતામાં બે પટ્ટિકાઓનું નિર્માણ અનેક ભવિષ્યવાણીઓની પૂર્ણતા હતું.

હું મારા પહેરા પર ઊભો રહીશ, અને ગઢમિનાર પર સ્થિર રહીશ, અને તે મને શું કહેશે તે જોવા જોતો રહીશ, અને જ્યારે મને ઠપકો આપવામાં આવે ત્યારે હું શું ઉત્તર આપું તે પણ જોશ. અને યહોવાએ મને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, દર્શન લખ, અને તેને પાટિયાં પર સ્પષ્ટ લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે. કારણ કે દર્શન હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે, પરંતુ અંતે તે બોલશે અને અસત્ય ઠરશે નહીં; ભલે તે વિલંબ કરે, તોય તેની રાહ જો; કારણ કે તે નિશ્ચિત આવશે, તે વિલંબ કરશે નહીં.

જો, જેની આત્મા અભિમાનથી ઊંચી ઉઠી છે તે તેની અંદર સીધી નથી; પરંતુ ધર્મી મનુષ્ય પોતાની વિશ્વાસથી જીવશે. હબ્બક્ક 2:1-4.

1843ની પાયોનિયર ચાર્ટ અને 1850ની પાયોનિયર ચાર્ટ—બંનેનું નિર્માણ ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતા હતું. હબ્બક્કની પટ્ટિકાઓના અધ્યયનથી તેના માટે પૂરતા પ્રમાણમાં પુરાવા મળે છે. પરંતુ હબ્બક્કનો આ અવતરણ અમારી ચર્ચાના આ મુદ્દા માટે એક મહત્વપૂર્ણ યોગદાન આપે છે.

“મેં જોયું છે કે 1843નું ચાર્ટ પ્રભુના હાથે માર્ગદર્શન પામેલું હતું, અને તેમાં ફેરફાર કરવો જોઈએ નહીં; કે તેમાંનાં આંકડા એમ જ હતા જેમ તેઓ ઇચ્છતા હતા; કે તેમનો હાથ તેમના ઉપર હતો અને તેણે કેટલાક આંકડાઓમાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખી, જેથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં આવ્યો ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ શક્યું નહીં.” Early Writings, 74, 75.

1843 પછી પ્રભુએ બીજો ચાર્ટ બનાવવાનો નિર્દેશ કર્યો, પરંતુ પ્રથમ (1843) ચાર્ટ પ્રેરણા સિવાય બદલવામાં ન આવવો જોઈએ.

“મેં જોયું કે સત્યને પટ્ટિકાઓ પર સ્પષ્ટ રીતે રજૂ કરવું જોઈએ, કારણ કે પૃથ્વી અને તેની સમસ્ત પૂર્ણતા પ્રભુની છે, અને તેને સ્પષ્ટ કરવા માટે જરૂરી સાધનો બચાવવા ન જોઈએ. મેં જોયું કે જૂનો ચાર્ટ પ્રભુ દ્વારા નિર્દેશિત હતો, અને પ્રેરણા સિવાય તેની એક પણ આકૃતિ બદલવી ન જોઈએ. મેં જોયું કે ચાર્ટની આકૃતિઓ એવી જ હતી જેવી ભગવાન ઇચ્છતા હતા, અને તેમનો હાથ તેના ઉપર હતો અને કેટલીક આકૃતિઓમાં રહેલી એક ભૂલને ઢાંકી રાખતો હતો, જેથી તેમનો હાથ દૂર કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ ન શકે.” Spalding and Magan, 2.

ભાઈ નિકોલ્સ (જેમણે 1850નું ચાર્ટ તૈયાર કર્યું હતું) સાથે નિવાસ કરતી વખતે, અને તેમણે તે ચાર્ટ તૈયાર કર્યું તે સમય દરમિયાન, બહેન વાઇટે જણાવ્યું કે તેમણે બાઇબલમાં 1850નું ચાર્ટ જોયું હતું.

“મેં જોયું કે ભાઈ નિકોલ સ દ્વારા આ ચાર્ટના પ્રકાશનમાં દેવ હતા. મેં જોયું કે બાઇબલમાં આ ચાર્ટ વિષે એક ભવિષ્યવાણી હતી, અને જો આ ચાર્ટ દેવના લોકોને માટે નિર્ધારિત છે, તો જે એક માટે પૂરતું છે તે બીજા માટે પણ છે; અને જો એકને મોટા પ્રમાણમાં દોરાયેલો નવો ચાર્ટ જરૂરી હતો, તો તે જ રીતે સૌને એટલો જ જરૂરી હતો.” Manuscript Releases, volume 13, 359.

હબ્બક્કુકે આ આજ્ઞા કરી હતી: “દર્શનને લખ, અને તેને પાટિયાં પર સ્પષ્ટ કરી દે.” હબ્બક્કુકના બે પાટિયાં તે વાયાનું પ્રતીક હતા જે ઈશ્વરે એડવેન્ટિઝમ સાથે બાંધ્યું, જ્યારે તેણે તેમને પોતાની ભવિષ્યવાણીઓના ભંડારપાલ બનાવ્યા; જેમ તેણે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ સાથે વાયામાં પ્રવેશ કરતી વખતે વ્યવસ્થાના બે પાટિયાં આપ્યા અને તેમને વ્યવસ્થાના ભંડારપાલ હોવાની જવાબદારી સોંપી. પરંતુ હબ્બક્કુક તે પાટિયાંના સંબંધમાં, જે દર્શનને સ્પષ્ટ બનાવવાના હતા, ઉપાસકોના બે વર્ગોની ઓળખ કરે છે. એક વર્ગ એવો છે, જેના વિષે કહેવામાં આવ્યું છે કે તેની “આત્મા ગર્વથી ફૂલી ઊઠી છે” અને “સીધી નથી,” અને બીજો વર્ગ એવો છે જે “ધર્મી” તરીકે ઓળખાય છે, જે “પોતાના વિશ્વાસથી જીવશે.”

હબ્બક્કુકનો પરિપ્રેક્ષ્ય દર્શાવે છે કે જે લોકો ધર્મી ઠરાવવામાં આવ્યા છે તેઓ એવી વિશ્વાસદ્વારા જીવતાં છે જે બે પાટિયાં દ્વારા પ્રતિનિધિત કરાયેલા પ્રભુવાણીય વચન પર આધારિત છે; અને તેથી જે લોકો ધર્મી ઠરાવવામાં આવ્યા નથી તેમણે એડવેન્ટિઝમના આરંભોને નકારી કાઢ્યાં છે. હું જે મુદ્દો રજૂ કરવા ઇચ્છું છું તે એક એવા અવતરણ પર આધારિત છે જેને આપણે થોડા સમય પહેલાં વિચાર્યું હતું. તે આ રીતે વાંચે છે:

“પરંતુ 2300 દિવસો સાથે સંબંધિત પવિત્રસ્થાન, દેવની આજ્ઞાઓ અને ઇસુનો વિશ્વાસ જેવા વિષયો ભૂતકાળના એડવેન્ટ આંદોલનને સમજાવવા, અમારી વર્તમાન સ્થિતિ શું છે તે દર્શાવવા, શંકાશીલોનો વિશ્વાસ સ્થાપિત કરવા, અને મહિમામય ભવિષ્યને નિશ્ચિતતા આપવા માટે સંપૂર્ણપણે યોગ્ય છે. મેં વારંવાર જોયું છે કે આ જ તે મુખ્ય વિષયો હતા, જેઓ પર દૂતોને વિશેષ ધ્યાન આપીને નિવાસ કરવો જોઈએ.” Early Writings, 63.

અમે હમણાં જ આ ચારેય સત્યોની સમીક્ષા કરી છે: પવિત્રસ્થાન, 2300 દિવસો, દેવની આજ્ઞાઓ અને ઇસુનો વિશ્વાસ. અમે આ ચારેય સત્યોને તે સત્યના માળખામાં સ્થાન આપ્યું, જે “ભૂતકાળના Advent આંદોલનને સમજાવવા અને અમારી વર્તમાન સ્થિતિ શું છે તે દર્શાવવા માટે સંપૂર્ણ રીતે ગોઠવાયેલું છે.” તે માળખું “પ્રથમ ઉલ્લેખનો નિયમ” છે; તે આલ્ફા અને ઓમેગાની છાપ છે; અને તે સત્યનું માળખું છે, કારણ કે “સત્ય” શબ્દમાં પણ એ જ છાપ સમાયેલ છે જે આ ચારેય સત્યોમાં છે, જેમને “વર્તમાન સત્ય” તરીકે ઓળખવામાં આવ્યા છે, અને જે Adventism ની શરૂઆત સમજાવવા માટે રચાયેલું હતું.

જો બીજું કંઈ નહીં, તો તેનો અર્થ એટલો થાય છે કે જે શબ્દનું આપણે વિચારણા કરી રહ્યા છીએ અને જેનો અનુવાદ “સત્ય” તરીકે થયો છે, તે સનાતન સુસમાચારનું માળખું છે, અને તે અંતિમ ચેતવણીના સંદેશનું માળખું છે, અને તે ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશનું માળખું છે, અને તે ઇસુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશનનો એક મોટો ભાગ છે.

પ્રકટીકરણના પ્રથમ અધ્યાયની પ્રથમ ત્રણ કલમોમાં યેશુ ખ્રિસ્તના પ્રકટીકરણ તરીકે પ્રતિનિધિત વ પામેલો અંતિમ ચેતવણીનો સંદેશ પ્રકટીકરણના અંતે બીજી વાર સાક્ષી આપવામાં આવે છે. પ્રકટીકરણનો અંત જૂના કરારની પ્રથમ કલમો અને જૂના કરારની અંતિમ કલમોની પણ સાક્ષી આપે છે. આ ચાર સંદર્ભોના આધારે, પ્રેરિતિક રેખા પર પ્રેરિતિક રેખા મૂકવાના દૈવી નિયમનો ઉપયોગ કરીને, એ નિષ્કર્ષ કાઢી શકાય છે કે અંતિમ ચેતવણીનો સંદેશ સર્જનહાર અને તેમના સર્જિત પ્રાણીઓ વચ્ચેના સંબંધ સાથે સંબંધિત છે. તે તેમની સર્જનશક્તિ સાથે સંબંધિત છે. તે એ સાથે સંબંધિત છે કે તેમની સર્જનશક્તિ તેમની કલીસિયા સુધી કેવી રીતે પહોંચાડવામાં આવે છે. તે દેવત્વના તે ગુણ સાથે સંબંધિત છે જે અંતને આરંભ સાથે ઓળખાવે છે. આ એવો સંદેશ છે જે કૃપાકાળના સમાપનના અંતિમ જીવંત આવે છે, અને તેનાથી પણ વધુ છે. જ્યારે આ બધું એકત્રિત રીતે વિચારવામાં આવે છે ત્યારે તે દેવની સર્જનશક્તિ વિષે છે! અને તેમની

સર્જનશક્તિ નો પ્રથમ ઉલ્લેખ ઉત્પત્તિ અદ્યાય એકના પ્રથમ કલમથી લઈને બીજા અદ્યાયની ત્રીજી કલમ સુધીના આરંભમાં જોવા મળે છે.

આદિમાં દેવે આકાશ અને પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું. અને પૃથ્વી નિરાકાર અને શૂન્ય હતી; અને ઊંડાણના મુખ પર અંધકાર હતો. અને દેવનો આત્મા જળના મુખ પર મંડરાતો હતો.

અને ઈશ્વરે કહ્યું, “પ્રકાશ થાઓ”; અને પ્રકાશ થયો. અને ઈશ્વરે પ્રકાશને જોયો કે તે સારો હતો; અને ઈશ્વરે પ્રકાશને અંધકારથી અલગ પાડ્યો. અને ઈશ્વરે પ્રકાશને દિવસ નામ આપ્યું, અને અંધકારને તેણે રાત નામ આપ્યું. અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ—એ પહેલો દિવસ હતો.

અને દેવએ કહ્યું, જળોના મધ્યમાં એક આકાશમંડળ થાઓ, અને તે જળોને જળોથી અલગ પાડે. અને દેવએ આકાશમંડળ બનાવ્યું, અને આકાશમંડળની નીચેના જળોને આકાશમંડળની ઉપરના જળોથી અલગ પાડ્યાં; અને તેમ જ થયું. અને દેવએ આકાશમંડળનું નામ આકાશ પાડ્યું. અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ—બીજો દિવસ.

અને ઈશ્વરે કહ્યું, આકાશની નીચેના જળો એક સ્થાને ભેગા થાય, અને સુકી ભૂમિ દેખાય; અને તેમ જ થયું. અને ઈશ્વરે સુકી ભૂમિને પૃથ્વી કહી; અને જળોના ભેગા થયેલા સમુદાયને સમુદ્રો કહ્યા: અને ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું હતું. અને ઈશ્વરે કહ્યું, પૃથ્વી ઘાસ, બીજ આપતી વનસ્પતિ, અને પોતાની જાતિ પ્રમાણે ફળ આપતું ફળવૃક્ષ ઉત્પન્ન કરે, જેના બીજ તેમાં જ હોય, પૃથ્વી પર: અને તેમ જ થયું. અને પૃથ્વીએ ઘાસ ઉત્પન્ન કર્યું, પોતાની જાતિ પ્રમાણે બીજ આપતી વનસ્પતિ, અને પોતાની જાતિ પ્રમાણે ફળ આપતું વૃક્ષ, જેના બીજ તેમાં જ હતાં: અને ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું હતું. અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ—ત્રીજો દિવસ.

અને દેવએ કહ્યું, આકાશમંડળના વિસ્તારમાં દીવટીઓ થાઓ, જેથી તે દિવસને રાત્રિથી અલગ પાડે; અને તે ચિહ્નો માટે, ઋતુઓ માટે, દિવસો માટે, અને વર્ષો માટે થાય; અને તે આકાશમંડળના વિસ્તારમાં પૃથ્વી પર પ્રકાશ આપવા દીવટીઓ થાય; અને તેમ જ થયું. અને દેવએ બે મોટી દીવટીઓ બનાવી; દિવસ પર રાજ્ય કરવા માટે મોટી દીવટી, અને રાત્રિ પર રાજ્ય કરવા માટે નાની દીવટી; તારાઓ પણ તેણે બનાવ્યા. અને દેવએ તેમને આકાશમંડળના વિસ્તારમાં પૃથ્વી પર પ્રકાશ આપવા માટે સ્થાપ્યાં, અને દિવસ પર તથા રાત્રિ પર રાજ્ય કરવા માટે, અને પ્રકાશને અંધકારથી અલગ પાડવા માટે; અને દેવએ જોયું કે તે સારું હતું. અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ; એ ચોથો દિવસ હતો.

અને ઈશ્વરે કહ્યું, જળો જીવન ધરાવતા હવનચલન કરનારા પ્રાણીઓને પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉત્પન્ન કરે, અને પક્ષીઓ આકાશના ખુલ્લા આકાશમંડળમાં પૃથ્વી ઉપર ઊડે. અને ઈશ્વરે મહાન જલચરોને, તથા જળોએ પોતાની પોતાની જાતિ પ્રમાણે પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉત્પન્ન કરેલા દરેક હવનચલન કરનાર જીવંત પ્રાણીને, અને પોતાની પોતાની જાતિ પ્રમાણે દરેક પંખીવાળા પક્ષીને સજ્યા; અને ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું હતું. અને ઈશ્વરે તેમને આશીર્વાદ આપ્યો અને કહ્યું, ફળદ્રુપ થાઓ, અને વધો, અને સમુદ્રોના જળોને ભરપૂર કરો, અને પક્ષીઓ પૃથ્વી પર વધે. અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ: તે પાંચમો દિવસ હતો.

અને દેવે કહ્યું, પૃથ્વી પોતાની પોતાની જાતિ પ્રમાણે જીવંત પ્રાણી ઉત્પન્ન કરે, ઢોર, અને રેંગતાં પ્રાણીઓ, અને પૃથ્વીનાં પશુઓ પોતાની પોતાની જાતિ પ્રમાણે; અને તેમ જ થયું. અને દેવે પૃથ્વીનાં પશુઓને તેમની તેમની જાતિ પ્રમાણે, અને ઢોરને તેમની તેમની જાતિ પ્રમાણે, અને પૃથ્વી પર રેંગતા દરેક પ્રાણીને તેની તેની જાતિ પ્રમાણે બનાવ્યા; અને દેવે જોયું કે તે સારું હતું. અને દેવે કહ્યું, આવો, આપણે મનુષ્યને આપણી પ્રતિમા પ્રમાણે, આપણી સમાનતામાં બનાવીએ; અને તેઓ સમુદ્રની માછલીઓ પર, આકાશનાં પક્ષીઓ પર, ઢોર પર, અને સમગ્ર પૃથ્વી પર, તથા પૃથ્વી પર રેંગતા દરેક પ્રાણી પર અધિકાર રાખે. તેથી દેવે મનુષ્યને પોતાની જ પ્રતિમામાં સજ્ય કર્યો; દેવે તેને દેવની પ્રતિમામાં સજ્ય કર્યો; પુરુષ અને સ્ત્રી એમ તેમને સજ્ય કર્યાં. અને દેવે તેમને આશીર્વાદ આપ્યો, અને દેવે તેમને કહ્યું, ફળો

અને વૃદ્ધિ પામો, અને પૃથ્વીને ભરપૂર કરો, અને તેને વશમાં કરો; અને સમુદ્ર ની માછલીઓ પર, આકાશનાં પક્ષીઓ પર, અને પૃથ્વી પર ચાલતા-ફરતા દરેક જીવતા પ્રાણી પર અધિકાર રાખો. અને દેવે કહ્યું, જોવો, મેં તમને સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર રહેલી દરેક બીજધારી વનસ્પતિ, અને દરેક વૃક્ષ, જેમાં બીજવાળું ફળ થાય છે, આપ્યાં છે; તે તમારે ભોજન માટે થશે. અને પૃથ્વીનાં દરેક પશુને, અને આકાશનાં દરેક પક્ષીને, અને પૃથ્વી પર રેંગતી દરેક વસ્તુને, જેમાં જીવન છે, મેં દરેક લીલી વનસ્પતિ ભોજન માટે આપી છે; અને તેમ જ થયું. અને દેવે પોતાની બનાવેલી બધી વસ્તુઓ જોયાં, અને જુઓ, તે બહુ જ સારું હતું, અને સાંજ પડી અને સવાર થઈ—છઠ્ઠો દિવસ. આ પ્રમાણે આકાશ અને પૃથ્વી, તથા તેમનું સમગ્ર સૈન્ય, પૂર્ણ થયું. અને સાતમા દિવસે દેવે પોતે કરેલું કાર્ય પૂર્ણ કર્યું; અને સાતમા દિવસે તેણે પોતાના કરેલા સર્વ કાર્યથી વિશ્રામ લીધો. અને દેવે સાતમા દિવસને આશીર્વાદ આપ્યો, અને તેને પવિત્ર ઠેરવ્યો; કારણ કે તેમાં તેણે પોતાના સર્વ કાર્યથી વિશ્રામ લીધો, જે દેવેએ સજ્યું અને બનાવ્યું હતું. ઉત્પત્તિ 1:1-2:3.

પાછલી આયતો સર્જનના સમગ્ર સાક્ષ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે ભારપૂર્વક દર્શાવે છે કે દેવનું વચન સર્જનાત્મક શક્તિ ધરાવે છે.

સમસ્ત પૃથ્વી યહોવાનો ભય રાખે; જગતના સર્વ નિવાસીઓ તેની ભક્તિભયથી કંપે. કારણ કે તેણે કહ્યું, અને તે થઈ ગયું; તેણે આજ્ઞા કરી, અને તે અડગ ઊભું રહ્યું. ભજન સંહિતા 33:8, 9.

જે જ સૃજનાત્મક શક્તિએ વિશ્વનું સર્જન કર્યું હતું, તે જ શક્તિનો ઉપયોગ ખ્રિસ્ત મનુષ્યોને રૂપાંતરિત કરવા માટે કરે છે.

“જગતોને અસ્તિત્વમાં બોલાવી લાવનાર સર્જનાત્મક શક્તિ ઈશ્વરના વચનમાં રહેલી છે. આ વચન શક્તિ પ્રદાન કરે છે; તે જીવન ઉત્પન્ન કરે છે. દરેક આજ્ઞા એક વચન છે; ઇચ્છાશક્તિ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવેલું, આત્મામાં ગ્રહણ કરવામાં આવેલું, તે પોતાના સાથે અનંતના જીવનને લાવે છે. તે સ્વભાવને રૂપાંતરિત કરે છે અને આત્માને ઈશ્વરની પ્રતિમામાં ફરીથી સર્જે છે.

આ રીતે પ્રદાન કરાયેલ જીવન સમાન રીતે જાળવવામાં આવે છે. “ઈશ્વરના મુખમાંથી નીકળતા દરેક વચનથી” (મતી 4:4) મનુષ્ય જીવશે.” Education, 126.

ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકટીકરણ એ બાબત પર ભાર મૂકે છે કે દેવનું વચન મનુષ્યો સુધી કેવી રીતે પહોંચાડવામાં આવે છે. તે પિતાથી પુત્ર સુધી, પુત્રથી એક દૂત સુધી, દૂતથી એક ભવિષ્યવક્તા સુધી આવે છે, જે તેને લખી મૂકે છે અને સભાઓને મોકલે છે. પ્રકટીકરણના ગ્રંથના આરંભ અને અંતે દર્શાવવામાં આવેલી આ સંદેશાવ્યવહારની પ્રક્રિયા યાકૂબની સીડી દ્વારા પણ ચિતરાયેલી છે, જેમાં દૂતો સીડી ઉપર ચઢતા અને નીચે ઉતરતા દેખાય છે. તે ઝખરિયાની બે સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા પણ દર્શાવવામાં આવી છે, જે તેલને પવિત્રસ્થાનમાં લાવે છે. દેવ અને મનુષ્ય વચ્ચેની સંદેશાવ્યવહારની પ્રક્રિયા બાઈબલની ભવિષ્યવાણીનો એક વિષય છે, અને જે સંદેશ આગળ મોકલવામાં આવે છે તેમાં એ સર્જનાત્મક શક્તિ સમાયેલ છે જેણે બ્રહ્માંડનું નિર્માણ કર્યું. પ્રકટીકરણના પ્રથમ અધ્યાયમાં દર્શાવાયેલી સંદેશાવ્યવહારની પ્રક્રિયામાં આ સમજવું જોઈએ કે સભાઓને સોંપાયેલ સંદેશમાં એક લાઓદિકીયને ફિલાદેલ્ફીયન બનાવવાની શક્તિ સમાયેલ છે.

અમે જૂના કે નવા કરારના આરંભને ધ્યાનમાં લઈએ કે અંતને, સંદેશ તો એક જ છે. દેવ અંતિમ ચેતવણીનો સંદેશ પ્રગટ કરી રહ્યો છે, અને જો સાંભળનારાઓ તેને સાંભળે અને પાળે, તો તેમાં દેવની સર્જનાત્મક શક્તિ રહેલી છે. જે સંદેશ આ કાર્ય સિદ્ધ કરે છે તે અલ્લા અને ઓમેગાના દેવી માળખામાં સ્થાપિત છે—આરંભ, મધ્ય અને અંત. “સત્ય” શબ્દ દરેકવા માટે એકત્ર આવતા ત્રણ હિબ્રૂ અક્ષરો સનાતન સુસમાચાર છે, અને તે અક્ષરો તથા તેમના અર્થો, અને પરસ્પર સંયોજનથી ઉત્પન્ન થતો શબ્દ, સિદ્ધાંતનું પણ અને અલ્લા તથા ઓમેગા એવા એકનું પણ પ્રતીક છે. તે તેમની સર્જનાત્મક શક્તિ પર ભાર મૂકે છે.

સૃષ્ટિ ની કથાના અંતિમ ત્રણ શબ્દોમાંથી પ્રત્યેકનો આરંભ તે ત્રણ અક્ષરોથી થાય છે, તે ક્રમમાં જેમાં “સત્ય” શબ્દ દેખાય છે.

સૃષ્ટિકથાના અંતમાં આવતાં ત્રણ શબ્દો એવા ત્રણ અક્ષરોથી શરૂ થાય છે, જે મળીને “સત્ય” શબ્દ રચે છે. આ વાક્યના અંતિમ ત્રણ શબ્દો ક્રમશઃ א (Aleph), מ (Mem), અને ט (Tav) અક્ષરોથી શરૂ થાય છે. આ ત્રણ શબ્દોનું અનુવાદ “ઈશ્વર,” “સર્જ્યુ,” અને “બનાવ્યું” એમ થાય છે. આ ત્રણેય શબ્દો પણ એ જ ક્રમે א (Aleph), מ (Mem), અને ט (Tav) અક્ષરોથી શરૂ થાય છે, જે સૃષ્ટિવૃત્તાંતની પૂર્ણતા અને સુવ્યવસ્થિતતાને વધુ ભારપૂર્વક દર્શાવે છે. આ બંધારણને ચૂંટી ભાષ્યકારોએ હિબ્રૂ ગ્રંથના એક રસપ્રદ ભાષાત્મક લક્ષણ તરીકે નોંધ્યું છે.

સૃષ્ટિની વાર્તા “આદિમાં” શબ્દોથી આરંભે છે, અને તે ત્રણ શબ્દો સાથે સમાપ્ત થાય છે, જે આલ્ફા અને ઓમેગા, આરંભ અને અંત, પ્રથમ અને અંતિમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઉત્પત્તિના સાક્ષીઓ દર્શાવાયેલી સર્જનાત્મક શક્તિ અદ્ભુત ભાષાવિદની હસ્તાક્ષર સાથે શરૂ થાય છે અને સમાપ્ત થાય છે.

કોઈ વસ્તુના અંતિમ રૂપને દર્શાવતું તેનું પ્રથમ રૂપ—આ જ વાતને પ્રેરિત યોહાને ખાસ ભારપૂર્વક રજૂ કરી, જ્યારે તેણે તે સમયે જે હતું તે લખતાં લખતાં, તે જ સમયે જે થવાનું હતું તે પણ લખી રહ્યો હતો.

જૂના કરારના અંતે પ્રતિનિધિત થયેલો એલિયાહનો અંતિમ ચેતવણીનો સંદેશ, રવિવારના કાયદાની સંકટની પરિસ્થિતિ અને નજીક આવી રહેલી અંતિમ સાત આફતોના સંદર્ભમાં, એ જ ભવિષ્યવાણીય સિદ્ધાંતને ઓળખાવે છે.

“પ્રથમ ઉલ્લેખનો નિયમ” અને તે જે કશું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે તે “રચના” છે, જેના અંતર્ગત “વર્તમાન સત્ય” મૂકવાનું છે. તે રચના “પ્રથમ ઉલ્લેખનો નિયમ” છે, જે દેવના ગુણધર્મોમાંનું એક પણ છે.

દાનિયેલનું પુસ્તક એડવેન્ટિઝમના આરંભનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને પ્રકાશનનું પુસ્તક એડવેન્ટિઝમના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને જ્યારે આપણે પ્રથમ અંતિમનું દૃષ્ટાંત આપે છે એવા સિદ્ધાંતથી તેને નિહાળીએ છીએ, ત્યારે અમને આશ્ચર્યજનક સમાનતાઓ જોવા મળે છે. દાનિયેલનું પુસ્તક જ્યારે પાલ્મોની નામનો ઉપયોગ કરે છે—જેનો અર્થ ગુપ્ત બાબતોનો અદ્ભુત ગણનાર એવો થાય છે—ત્યારે તે ઈસુના એક ગુણને રજૂ કરે છે. દાનિયેલ ઈસુને મહાદૂત મીકાયેલ તરીકે પણ રજૂ કરે છે. યોહાનને પણ દાનિયેલ જેવું જ કાર્ય કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાયો છે, અને તે ગણિતના આચાર્યને નહીં, કે દૂતોના નેતાને નહીં, પરંતુ ભાષાના આચાર્યને ઓળખાવે છે. જ્યારે આપણે ઈસુને વર્ણમાળાના આચાર્ય તરીકે વિચારીએ, ત્યારે આપણે ભજન સંહિતા 119—બાઈબલનું સૌથી લાંબું અધ્યાય—વિચારમાં લેવું જોઈએ.

ભજન સંહિતા 119 એક અક્ષરાનુક્રમિક એકોસ્ટિક છે, એટલે કે આઠ આઠ વચનોના દરેક સમૂહના પ્રથમ અક્ષરો એક જ અક્ષરથી શરૂ થાય છે. હિબ્રૂ વર્ણમાળામાં બાવીસ અક્ષરો છે, તેથી આઠ આઠ વચનોના બાવીસ વિભાગો છે. દરેક વિભાગ વર્ણમાળાના ક્રમ અનુસાર તે વર્ણના અક્ષરથી શરૂ થાય છે, અને ત્યારબાદ તે અક્ષરને ફાળવાયેલા આઠેય વચનો પણ એ જ અક્ષરથી શરૂ થાય છે. દરેક અક્ષર માટે આઠ વચનો છે; આમ, આઠ વચનોને હિબ્રૂ વર્ણમાળાના બાવીસ અક્ષરો સાથે ગુણતાં એકસો છ્યાસી પંક્તિઓ થાય છે. આ ભજન એવો દેવ, જે વ્યવસ્થાનો દેવ છે (આથી આ એકોસ્ટિક રચના), અસ્તવ્યસ્તતાનો નહિ, તેની આજ્ઞાપાલન પર ભાર મૂકે છે.

ભજન સંહિતા 119 માં બીજું એક પ્રબળ વિષય એ ગહન સત્ય છે કે દેવનું વચન સર્વથા પર્યાપ્ત છે. સમગ્ર ભજનમાં દેવના વચન માટે આઠ ભિન્ન શબ્દો વપરાયા છે: વચન, સાક્ષીઓ, ઉપદેશો, વિધિઓ, આજ્ઞાઓ, નિવાડાઓ, વચન, અને અધિનિયમો. લગભગ દરેક પદમાં દેવના વચનનો ઉલ્લેખ થાય છે. ભજન સંહિતા 119 માત્ર પવિત્ર શાસ્ત્રના સ્વભાવને જ સમર્થન આપતું નથી, પરંતુ તે આ પણ પ્રતિપાદિત કરે છે કે દેવનું વચન સ્વયં દેવના જ સ્વભાવને પ્રતિબિંબિત કરે છે. ભજન સંહિતા 119 માં રજૂ કરાયેલા

દેવના આ ગુણો પર ૬ યાન આપો:

1. 1. ધાર્મિકતા (વચનો 7, 62, 75, 106, 123, 138, 144, 160, 164, 172)
2. ૨. વિશ્વસનીયતા (પદ 42)
3. ૩. સત્યનિષ્ઠા (પદો 43, 142, 151, 160)
4. ૪. વિશ્વાસયોગ્યતા (પદ ૮૬)
5. ૫. અપરિવર્તનીયતા (પદ ૮૯)
6. ૬. અનંતકાલિકતા (પદ ૯૦, ૧૫૨)
7. 7. પ્રકાશ (પદ 105)
8. 8. શુદ્ધતા (શ્લોક 140)

ભજનની શરૂઆત બે ધન્યવચનોથી થાય છે. “ધન્ય” છે તેઓ, જેઓના માર્ગ નિર્દોષ છે, જેઓ દેવના કાયદા અનુસાર ચાલે છે, જેઓ તેમના વિધિઓને પાળે છે અને સંપૂર્ણ હૃદયથી તેમને શોધે છે. આ મહાન ભજનમાં અમારા માટે આ જ શિક્ષાઓ છે. દેવનું વચન આપણને જ્ઞાની બનાવવામાં, ધર્મમાં શિક્ષિત કરવામાં અને દરેક સારા કાર્ય માટે સમર્થ બનાવવામાં પૂરતું છે (2 Timothy 3:15-17).

નિશ્ચિતરૂપે, ભજનસંગ્રહ 119 એવો વિષય છે જે ધાર્મિક જગતમાં ઘણો અંશે હજી અનિર્ણિત છે. તેનો સંબંધ આ બાબત સાથે છે કે બાઇબલનો મધ્ય શ્લોક કયો છે અને બાઇબલનો મધ્ય અધ્યાય કયો છે. તમે ઇન્ટરનેટ પર શોધ કરશો તો, તમે વિવિધ તર્કવિતર્ક જોશો, જે આ બાબત પર કેન્દ્રિત છે કે તમે કઈ બાઇબલનો ઉપયોગ કરો છો અને આ જ પ્રકારની અન્ય બાબતો પર. આ ચર્ચાના દરેક મતની સમસ્યા એ છે કે બાઇબલના મધ્યની વ્યાખ્યા—તે શ્લોક હોય કે અધ્યાય—બાઇબલના લેખકે નક્કી કરવી જોઈએ, બાઇબલના માનવીય વિદ્યાર્થીએ કે વિવેચકે નહીં.

બાઇબલ શીખવે છે કે દરેક વસ્તુનો આરંભ અને અંત છે. દરેક વસ્તુ માટે એક ઋતુ છે.

દરેક વસ્તુ માટે એક ઋતુ છે, અને આકાશ નીચેના દરેક હેતુ માટે એક સમય છે: જન્મવાનો એક સમય, અને મરવાનો એક સમય; વાવવાનો એક સમય, અને જે વાવવામાં આવ્યું છે તેને ઉપાડી લેવાનો એક સમય. સભાશિક્ષક 3:1, 2.

જન્મવાનો એક સમય છે અને મરવાનો પણ એક સમય છે, છતાં આપણા જીવનની શરૂઆત અને અંતની વચ્ચે ઘટતું જીવન પણ છે. જન્મ સમયનો એક સંક્ષિપ્ત ક્ષણ છે, અને મૃત્યુ પણ તેમ જ છે. જીવન એ મધ્યનો ભાગ છે, અને સામાન્ય રીતે તેમાં આપણા જન્મના સમય તથા આપણા મૃત્યુના સમય કરતાં ઘણો વધુ ઇતિહાસ સંકળાયેલો હોય છે.

“પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ”માં મધ્યભાગ સામાન્ય રીતે પ્રથમ અને અંતિમ કરતાં ઘણું વધુ સાક્ષ્ય ધરાવે છે. બાઇબલમાં કોઈ એક જ વાક્ય કે અધ્યાય શોધીને તેને મધ્ય તરીકે નિર્ધારિત કરવું એ બાઇબલના પુરાવાને અવગણવા સમાન છે, ભલે શરૂઆત અને અંત મૂળરૂપે સમયના બિંદુઓ હોય; મધ્ય તો સામાન્ય રીતે સમયનો એક અવધિ હોય છે. નિશ્ચિતરૂપે, શરૂઆત, અંત અને મધ્ય એકબીજા સાથે સુસંગત રહેશે, જોકે ઘણીવાર અંતે આવેલું એ જ સમાન માર્ગચિહ્ન શરૂઆતના વિરુદ્ધ હોય છે.

ઈસુએ યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનારને એલિયાહ તરીકે ઓળખાવ્યો, અને તેઓ બન્ને ઘટનાઓના એક જ ભવિષ્યવાણીય ક્રમને દર્શાવે છે; પરંતુ એલિયાહનો એક દુષ્ટ સત્ત્વ (જેઝેબેલે) પીછો કર્યો, જેણે એલિયાહને કેદમાં નાખવા અને તેને મારી નાખવા પ્રયત્ન કર્યો, પરંતુ તે કદી તે કરી શકી નહીં. યોહાન, જે એલિયાહનું એક પ્રતીક હતો, તેનો પણ એક દુષ્ટ સત્ત્વ (હેરોદિયાએ) પીછો કર્યો, જેણે તેને કેદમાં નાખ્યો

અને તેને મારી નાખ્યો, અને તે તેમાં સફળ થઈ. એલિયાહ અને યોહાન પરસ્પર વિનિમેય પ્રતીકો છે, પરંતુ તેઓમાં કેટલીક એવી ભવિષ્યવાણીય લાક્ષણિકતાઓ છે જે પરસ્પર વિરુદ્ધ છે, તથાપિ તેઓ હજી પણ એકબીજા સાથે સમાનાન્તર રહે છે. એલિયાહ ક્યારેય મર્યો નહીં; યોહાન મર્યો. આ સમજવું કે પરસ્પર સંરેખિત થતા ભવિષ્યવાણીય ચિહ્નો ઘણી વાર એકબીજા ના વિરુદ્ધ હોય છે, તે જોવાની ઇચ્છા ધરાવનારાઓને એ સમજવા દે છે કે બાઇબલનું મધ્યભાગ ભજનસંગ્રહ 118 છે.

જ્યારે આપણે પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમના સિદ્ધાંતનો એવો ઉપયોગ કરીએ છીએ, જેમ અમે તેને વ્યાખ્યાયિત કરતા આવ્યા છીએ, ત્યારે આપણે જાણીએ છીએ કે બાઇબલના મધ્યભાગનો આરંભ ભજનસંગ્રહ 117થી થાય છે, જે બાઇબલનો સૌથી ટૂંકો અધ્યાય છે અને બે પદોથી બનેલો છે. તેની પછી અધ્યાય 118 આવે છે, જે બાઇબલનો મધ્ય અધ્યાય છે, અને અધ્યાય 118 પછી 119 આવે છે, જે બાઇબલનો સૌથી લાંબો અધ્યાય છે અને બાઇબલના મધ્યભાગનો અંત છે. અદ્ભુત ભાષાશાસ્ત્રી આરંભને સૌથી ટૂંકા અધ્યાય દ્વારા ચિહ્નિત કરે છે, પછી અંતને સૌથી લાંબા અધ્યાય દ્વારા ચિહ્નિત કરે છે. તેઓ બે વિરુદ્ધ અધ્યાયો છે. આરંભ બીજ છે, અને અંત તે સ્થાન છે જ્યાં સંપૂર્ણપણે પરિપક્વ થયેલો છોડ વિકસિત થાય છે, જ્યાં મધ્યભાગમાં સ્થિત સર્વ સાક્ષ્યો એકસાથે બાંધવામાં આવે છે. ભજનસંગ્રહ 117 પર ધ્યાન આપો.

હે સર્વ જાતિઓ, યહોવાહની સ્તુતિ કરો; હે સર્વ લોકો, તેની પ્રશંસા કરો. કારણ કે તેની દયાળુ કૃપા આપણા ઉપર મહાન છે; અને યહોવાહનું સત્ય સદાકાળ ટકી રહે છે. યહોવાહની સ્તુતિ કરો. ભજનસંગ્રહ 117:1, 2.

અપણે વિચારમાં લઈ રહેલો શબ્દ, જે ત્રણ અક્ષરોથી બનેલો છે, બીજા પદમાં “સત્ય” તરીકે અનુવાદિત થયો છે, અને તે બાઇબલના મધ્યભાગના આરંભનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે (બાઇબલનો મધ્યભાગ ભજનસંગ્રહ 117-119 છે). આ મધ્યભાગનો અંત ભજનસંગ્રહ 119 છે. ભજનસંગ્રહ 118 મધ્યના મધ્યમાં આવેલો છે. ભજનસંગ્રહ 118 બાઇબલના સૌથી ટૂંકા અને સૌથી લાંબા અધ્યાયોની વચ્ચે આવેલો છે, અને સૌથી ટૂંકો અધ્યાય, જે આરંભ છે, “સત્ય” શબ્દને રજૂ કરે છે, જે ત્રણ અક્ષરોથી રચાયેલો છે; અને એ ત્રણ અક્ષરો સનાતન સુસમાચારના ત્રણ પગલાંનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સત્યને સમજવાના માળખા છે. આ માળખું તે સિદ્ધાંત છે જે ખ્રિસ્તના આલ્ફા અને ઓમેગા સ્વરૂપના ચરિત્રનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મધ્યભાગનો અંત, એટલે કે અધ્યાય 119, બાઇબલના મધ્યમાં સ્થિત એક અક્ષરોનુક્રમિક અકોસ્ટિક છે, જે અદ્ભુત ભાષાશાસ્ત્રી પર ભાર મૂકે છે. અધ્યાય 119માં એ જ શબ્દનો ચાર વખત “સત્ય” તરીકે અનુવાદ કરવામાં આવ્યો છે.

અને સત્યનું વચન મારા મુખમાંથી સર્વથા લઈ ન લે; કારણ કે મેં તારાં ન્યાયવિચારોમાં આશા રાખી છે. પદ 43.

તારી ધર્મિકતા સદાકાળની ધર્મિકતા છે, અને તારો કાયદો સત્ય છે. શ્લોક 142.

હે યહોવા, તું નજીક છે; અને તારી સર્વ આજ્ઞાઓ સત્ય છે. પદ 151.

તારું વચન આરંભથી જ સત્ય છે; અને તારાં દરેક ધર્મી નિવેડાં સદાકાળ ટક્યા રહે છે. વચન 160.

આ વચનોમાં રહેલું સત્ત્વ બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનો એક નિયમ છે, જે આરંભથી અંતને ઓળખાવે છે; અને આ વચનોમાં રહેલું સત્ત્વ એ છે કે અલ્ફા અને ઓમેગાએ જેમ આરંભ અને અંત પર પોતાની સહી મૂકી છે, તેમ બાઇબલના મધ્ય ભાગ પર પણ પોતાની સહી મૂકી છે. પ્રથમ અને છેલ્લાની સહી ત્રીજા દૂતના અંતિમ ચેતવણી સંદેશને રજૂ કરવા માટેનું “માળખું” છે. મધ્યના છેલ્લા ભાગમાં ચાર વચનો સમાવિષ્ટ છે, જેમાં “સત્ત્વ” તરીકે અનુવાદિત શબ્દ વપરાયો છે, જોકે યોથો ઉલ્લેખ માત્ર “સાચું” તરીકે અનુવાદિત થયો

છે. તે ચાર વચનોમાંથી અંતિમ છેલ્લું એ ઓળખાવે છે કે “આરંભથી,” તે શબ્દ ૬ “સાચું” છે.

આદિમાં, ઉત્પત્તિના પ્રથમ અને બીજા અધ્યાયની સર્જનકથામાં, “સત્ય” શબ્દ સીધો લખાયેલો નથી, છતાં તે સર્જનકથાના અંતિમ ત્રણ શબ્દોમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, કારણ કે દરેક શબ્દનું પ્રથમ અક્ષર ક્રમશઃ મળીને “સત્ય” શબ્દ રચે છે. આદિમાં વચન હતું, અને તેના દ્વારા જ સર્વ વસ્તુઓની સર્જના થઈ; અને ઉત્પત્તિમાં સર્જનનું સાક્ષ્ય “આદિમાં” એવા શબ્દોથી આરંભે છે અને એવા ત્રણ શબ્દો પર પૂર્ણ થાય છે જે ખ્રિસ્તના એક ગુણ સાથે સંકળાયેલા સત્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—એ ગુણને યશાયામાં તે જ એકમાત્ર દેવ છે તેનો પુરાવો તરીકે વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવ્યો છે.

બાઈબલનો મધ્યભાગ (ભજનસંગ્રહ 117–119) અધ્યાય 117 માં “સત્ય” શબ્દના ઉપયોગ દ્વારા એ સત્યનો સંદર્ભ આપીને શરૂ થાય છે કે આરંભ અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ શબ્દ ત્રણ અક્ષરો દ્વારા રચાયેલો છે, જે સનાતન સુસમાચાર અને ત્રણ દૂતોના સંદેશાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સર્જનકથાના અંતને ઓળખાવે છે. બાઈબલના મધ્યભાગનો અંત એ અક્ષરમાળાની રજૂઆત છે, જેને તે અદ્ભુત ભાષાવિદે આ સમજ સ્થાપિત કરવા માટે રચી હતી કે હવે તેના ચરિત્ર વિષે જે પ્રકાશિત કરવામાં આવી રહ્યું છે તે પ્રકાશન શબ્દની વ્યાખ્યા સાથે સુસંગત છે; કારણ કે ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન એવો સંદેશ છે, જે ખ્રિસ્તના ચરિત્રનો એવો એક પાસો રજૂ કરવા માટે રચાયેલો છે, જે અત્યાર સુધી, જો ક્યારેય ઓળખાયો હોય તો પણ, સંપૂર્ણપણે ઓળખાયો નહોતો. આ પ્રકાશન વચનના ઇતિહાસની રેખાઓ સાથે સુસંગત છે, કેમ કે વચનનો ઇતિહાસ એ પુરાવાઓનો સમાવેશ કરે છે કે જેમ જેમ His-story ઉજાગર થતી ગઈ તેમ તેમ દેવએ નામોના દ્વારા પોતાને પ્રકાશિત કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

“ધર્મશાસ્ત્રના મહાન સિદ્ધાંતો, એટલે કે ઈશ્વરના સ્વભાવના અતિમૂળભૂત તત્ત્વો, પર્વત પર ખ્રિસ્તે ઉચ્ચારેલા વચનોમાં અંકિત થયેલા છે. જે કોઈ તેમની ઉપર નિર્માણ કરે છે, તે ખ્રિસ્ત ઉપર—યુગયુગોના પથ્થર ઉપર—નિર્માણ કરે છે. વચનને સ્વીકારવામાં, આપણે ખ્રિસ્તને સ્વીકારીએ છીએ. અને માત્ર તેઓ જ, જે આ રીતે તેમના વચનોને સ્વીકારે છે, તેઓ તેમના ઉપર નિર્માણ કરી રહ્યા છે. ‘પહેલેથી જે પાયો નાખવામાં આવ્યો છે તે સિવાય, જે ઈસુ ખ્રિસ્ત છે, બીજો પાયો કોઈ મૂકી શકતો નથી.’ 1 Corinthians 3:11. ‘આકાશ નીચે મનુષ્યોમાં બીજું કોઈ નામ અપાયેલું નથી, જેના દ્વારા આપણે ઉદ્ધાર પામવું જોઈએ.’ Acts 4:12. ખ્રિસ્ત—વચન, ઈશ્વરનું પ્રગટીકરણ,—તેમના સ્વભાવનું, તેમની વ્યવસ્થાનું, તેમના પ્રેમનું, તેમના જીવનનું પ્રત્યક્ષ પ્રદર્શન,—એકમાત્ર એવો પાયો છે, જેના ઉપર આપણે એવો ચરિત્ર બાંધી શકીએ જે ટકી રહે.” Mount of Blessings, 148.

નિશ્ચિતપણે, આ સત્ય સંબંધે ચર્ચા કરવા માટે હજુ ઘણું વધુ છે, પરંતુ અમે અહીં વિરામ લઈશું.